

es saig

Malgrat tot, molts d'anys

Hem acabat un any que qualcú ha batejat com a “any de la infàmia”, sobretot per l’escalada del terrorisme internacional indiscriminat. A vegades ens hem referit al segle XX com el més bèstia de la història, el que ha viscut les barbàries, matances i exterminis més espantosos. Però tot fa pensar que el XXI va en camí de superar el seu predecessor: s’imposa el terror global, sense que es destrui cap sistema per enfrontar-s’hi, ja que les guerres preventives semblen un remei igual o pitjor que la malaltia. En fi, que motius per estar esperançats no n’hi ha gaires. I és que, com deia Josep Pla, la humanitat avança, però no progressa; en qüestió de ciència i tecnologia els avanços són inqüestionables, potser exagerats, les sorpreses ens maregen i desconcerten dia a dia; és cert que a la Ciència no li podem demanar que retrocedeixi, però no estaria de més que reposàs una mica; o, en tot cas, que segueixi avançant només en el terreny de la medicina mirant per la nostra salut.

Avançam, però pel que fa a progressar, ni una mica. I és que els enginys mecànics i el bagatge cultural que l’home posseeix, “no afecten per res la seva naturalesa primigènia i íntima i les passions i instints de l’home no canvien mai, perquè el seu fat és la seva constant fixesa. El món avança, però no progressa”. Aquesta afirmació de Pla és inqüestionable, amb l’agreujament que els mitjans i recursos tècnics serveixen per fer més mortífers i nocius aquests instints quan es torcen, malèvols i criminals.

La humanitat avança fora mida, però cada dia hi ha més pobres al món i cada dia mor més gent de fam i malalties, sobretot infants. I la natura també s’afegeix a la misèria, perquè de cada vegada els desastres naturals (sequeres, inundacions, terratrèmols, tempestes...) són més violents i els entesos pronostiquen que, per allò del canvi climàtic, el procés s’accentuarà encara més. Tant de bo s’equivoquin.

Però, com que vivim en una societat relativament opulenta, segur que qui més qui manco aquestes festes ens haurem atipat bé, massa, amb molt de menjar tudat, i podrem presumir de colesterol, àcid úric, sucre i quilos de sobra; i segur que els Reis hauran estat generosos i els nostres fills i néts s’avorriran amb tantes joguetes per jugar. Això sí, molts haurem fet callar la nostra mala consciència, el corcò que ens rossega, amb una contribució, grossa o petita, a una o altra ONG.

Malgrat tot, molts d’anys per a tots.

PORTADA
*Vora la font del Puig Moltó,
desembre de 2004.*
Foto de Miquel Serra.

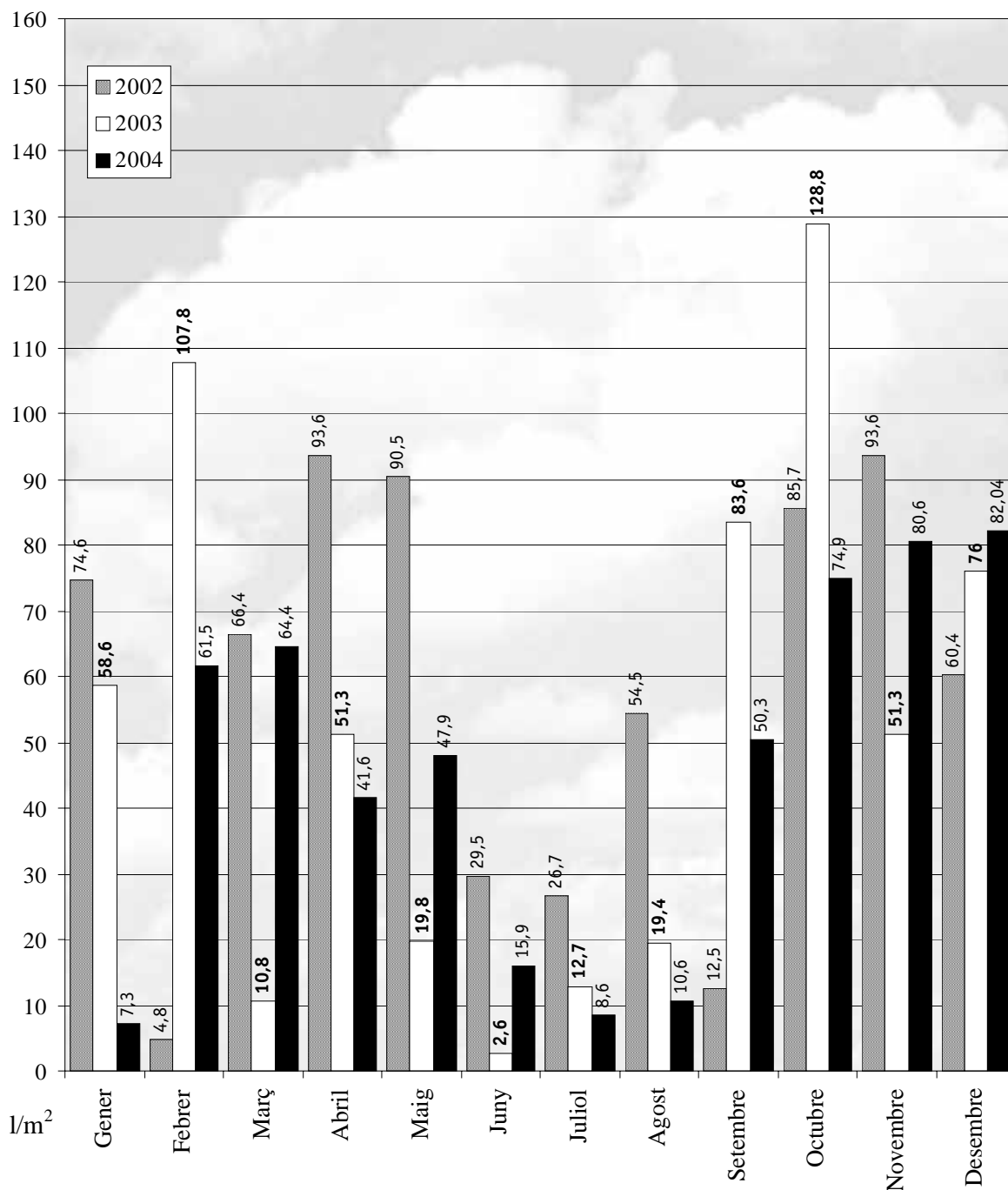

Sumari

- 02 Editoriel
- 04 Pluviòmetre
- 06 M'han dit que diuen
- 07 Moviment demogràfic
- 08 Sabeu on és?
- 09 El sant del mes
- 10 Una passejada, dues estampes...
- 11 Fa vint anys
- 12 Flora d'Algaida
- 14 L'Ajuntament informa
- 17 2004, any Pere Capellà
- 18 Biblioteca Municipal
- 20 Quatre mots sobre...
- 22 Esports
- 23 Partit Popular d'Algaida
- 24 Ens heu de fer una glosa
- 27 Noticiari de l'Obra
- 31 Parlem dels Serveis Socials
- 32 Plana d'Església
- 34 Sobre astronomia
- 36 Els lectors escriuen
- 37 La Banda de Música informa
- 38 Taller de cuina nadalenca
- 40 Economia
- 42 Comerç just
- 44 Una xerradeta amb...

Pluviòmetre

Desembre no sol ser un mes de moltes pluges, però enguany ha estat generós pel que fa a l'aigua. Fins dia 21 s'havien recollit 82,04 litres, si bé és una quantitat que no serà la definitiva, perquè falten uns quants litres que l'amic Gabriel Martorell encara no tenia anotats.

El mes que ve us donarem el total i també la quantitat corresponent a l'any natural 2004. El que sí tenim aquests dies és fred, amb un bon gruix de neu a la serra, una neu que no ha arribat al pla.

Elogi del caganer

Ara toca escriure del Nadal, i per això us confessaré que som un modest, molt modest, «caganòfil». La paraula pot semblar d'entrada molt indecorosa, però no significa altra cosa que «persona simpatitzant, estudiosa o col·leccionista de caganers», segons estableix l'Associació d'Amics de la figureta que és la quinta essència del pessebre català. L'àrea geogràfica d'extensió d'aquest tradicional pastoret comprèn zones pròximes com Nàpols, Múrcia i Portugal, i d'altres de més llunyanes, com Brasil o Mèxic; encara que a cap banda conserva la força que té a Catalunya. Ara, amb satisfacció, observ que el caganer és cada vegada més freqüent als betlems mallorquins. Alguns dels exemplars de la meua senzilla col·lecció han estat comprats al mercat de la Plaça Major de Ciutat. I al catàleg de producció d'una de les artesanes fabricants de pastorets mallorquins, hi figura el caganer.

Potser us demanareu quina és la causa de la meua alegria per la presència del caganer al betlem. Com és possible, direu, que una figura que representa un individu acotat, amb les anques a l'aire, satisfent les seves necessitats fisiològiques majors a la vista de tots, sigui objecte de veneració? De fet, alguns han escrit que és una figura de mal gust i que tota persona de bons sentiments i de mitjana educació l'hauria de rebutjar. En parlar de cul, merda i de l'humor escatològic en general, controvèrsia assegurada: adoptam posicions que oscil·len entre l'acceptació incondicional i la intolerància extrema. Un servidor, i que consti en acta, pel que fa al tema del caganer, es decanta per la primera d'aquelles possibilitats: suport decidit.

Per què? Perquè pens que posar al betlem un pastoret que va de ventre, li dóna al conjunt el toc d'ironia, d'humor natural que necessita la composició per no esdevenir massa seriosa. Hi ha alguna cosa més igualitària, més

salvadora de desigualtats entre classes, entre sexes, entre races, que una bona defecació? Sí, la mort, diran els més pessimistes, però el betlem és símbol de vida, d'alegria, de festa.

Alguns estudiosos del caganer han destacat que aquesta figura seria, originàriament, la representació d'aquelles persones que, a causa dels excessos en el menjar, no poden complir, com la resta dels pastorets, amb la seva devoció de prostrar-se davant la cova, sense abans resoldre una necessitat urgent. En aquest sentit, el caganer seria una subtil ironia del consumisme exagerat. Si això és cert, a hores d'ara, al pessebre, no hi hauria d'haver un caganer: tots els pastorets haurien de ser caganers!

El sentit satíric de la figura queda ben explícit si tenim en compte que ara es fabriquen caganers amb la fesomia dels personatges més il·lustres: monarques, prínceps i princeses, polítics, esportistes famosos... D'altra banda, un dels entreteniments més divertits dels infants és plantar-se davant del betlem per trobar el caganer, que la decència ens ha aconsellat col·locar en un racó, fora de la vista immediata.

Sí, jo som un fervent defensor del pastoret que va de ventre. Fins ara deien que un bon espanyol ha de tenir dues virtuts: defensar el rei i la Constitució. N'hi han afegit una tercera: també ha de defensar la candidatura olímpica de Madrid. Com que encara no tenen mascota, crec, els oferesc de franc aquesta idea: el caganer, mascota olímpica de Madrid. I el poden ornar amb la fesomia i les vestimentes del personatge que vulguin.

En definitiva, el caganer m'ha servit per complir amb el ritual: ja he fet el pertinent escrit nadalenc. Acab omplint la copa ben plena de cava, per descomptat —i ara més que mai— de cava català. Molts anys!

Cada any, en arribar aquests dies de Nadal i Cap d'Any, sentim els mateixos desitjos de pau i salut, solidaritat i germanor,... Per no anar contracorrent, avui intentarem ser bons al·lots i no treure temes conflictius ni problemàtics; procurarem no criticar gaire o gens, si és possible. Sobre tot, des que ens han dit que qualche comentari d'aquest Sord cau molt malament a qualche autoritat local, que no s'ho agafa com una broma o una conya, que és el que intenta ser.

Perquè, i ja ho hem dit massa vegades, aquí del que es tracta és de reproduir comentaris que es fan pel poble, fets alguna vegada per gent ben enfadada i que nosaltres hem repetit intentant llevar "ferro al tema". I com que ens arriben comentaris ben diversos, qualche vegada ben directament perquè el reproduïm aquí; llavors no ens queda més remei que "censurar" el comentari, si és ofensiu, o suavitzar-lo, si es pot reproduir. Bé, i si a qualcú li cau tort el que es diu aquí, que s'hi posi un floquet. O, si realment el comentari és erroni o equivocat, que en faci una rectificació, que la reproduïrem a la revista sense cap problema.

I ara n'amollarem una que tal vegada pica, però... Què li passa a l'ajuntament? Està aturat o és que ha tornat a la improvisació? En *es saig* del mes de desembre només va presentar un projecte de centre de dia. És que ja no hi havia més informaci-

ons a donar? Pocs dies després, en paper, va sortir tota la programació de Nadal. I si us hi heu fixat, no hi havia res de nou, aquestes festes tenen una sèrie d'actes que vénen donats pel calendari; per tant, bastava anar a cercar la informació de l'any passat i tornar-la a passar.

La veritat és que aquest sord està cansat: ha tornat molt vell, després de més de 20 anys de sortir puntualment cada mes. I, com ens han retret qualche vegada, abans parlava més de dinars, sopars o berenars; ara sempre és el mateix: circulació, aparcaments, robatoris,... Seria ben hora que la direcció d'*es saig* li proposàs una bona jubilació anticipada, amb un bon "retiro" i agafàs aquesta secció gent més jove.

Enguany l'horari de les Matines motivà molts de comentaris, no gaire favorables, ja que la gent trobava que les vuit i mitja era una hora poc apropiada per a la missa de la Sibill-la. Però, al final, ens han dit que tot va anar com una seda: l'església plena i molts de nins i joves que hi participaren. I és que quan hi ha al·lots que "actuen", només de pares i padrins l'assistència està garantida. Uns trobaren a faltar el betlem d'en Rafael, però el betlem vivent ens han dit que va estar molt bé, ben animat. Ah!, i ara que parlam de l'església, diuen que tant el rector com el consell parroquial van ben contents amb la loteria de Nadal: confien que qualcú esqueixi les paperetes que han guanyat el reintegrament...

Que la nit de Nadal ha canviat ho demostra, a més del canvi d'horari de les Matines, és la quantitat de famílies que ja fan el sopar de "Nochebuena", un costum que s'ha anat introduint i que s'estén de cada any. Res a dir. La tradició, però, era pegar una mossegada, abans d'anar a missa i sentir la Sibil·la i, després, la xocolata amb ensaïmada. Els que no han perdut aquesta tradició, ni el bon humor, són els de l'Obra, que l'armaren ben bona, després de Matines: ens han dit que eren més de les dues i encara reien; i això que enguany havien començat prest, a fer la xocolatada.

Ens han dit que un parell per arribar a ca seva voltaren per mig poble; no sabem si per aclarir-se o perquè no hi trobaren... tanta sort que els controls d'alcoholèmia només es fan per les carteres! Que, per cert, tant els restaurants com els vinaters troben que el consum de vi als dinars o sopars han minvat molt.

Bé, i ara que hi pensam, en tornar-nos veure, és a dir, quan llegireu això, ja serà l'any que ve, i en plenes festes: Cap d'Any, Reis, Sant Honorat,... Vaja, un bon mes de gener, que pareix que no volem acabar la festa. Ens han dit que els cossiers ja han començat els assaigs... Del que no hem sentit parlar és de la convocatòria per a nous cossiers: només faltaria que, després de les polèmiques sobre si són una espècie de "secta tançada", ara que volen incorporar gent nova, no s'hi apuntàs ningú...

Un sord

Naixements

Marc Sánchez Quetglas

fill d'Antoni i Maria Isabel.

Va néixer dia 28 de novembre.

Maria Victòria Vidal Artabe

filla d'Ezequiel Martín i Ianina Desiré.

Va néixer dia 28 de novembre.

Un **canaló** és la canaleta suspesa del voladís o cornisa d'una façana, per a recollir l'aigua de pluja de la teulada i conduir-la al carrer, cisterna, aljub, etc. Antigament el **canaló** es feia amb les mateixes teules, que es fixaven a les façanes amb suports de pedra o marès i en l'actualitat poden ser de test, zenc, (com el de la fotografia) o de material plàstic.

Un **canaló** també pot ser un vall o conducte natural per on s'escorre l'aigua de pluja i a Menorca es denomina així a un carreró estret entre dues fileres de cases.

Refranyer

“Boirada de canaló, al cap de tres dies, saó; a vegades sí, a vegades no”.

Topònims

“Son Canals”. Barriada de Ciutat situada entre els Hostalets i Son Gotleu.

“Son Canals”. Possessió del nostre terme municipal situada a la Comuna Nova, entre Can Xereno, Can Moll i Purgatori.

Cançó

En Pere Antoni Corró,
per res del món se mou
i avui, quan ja no plou,
ha girat es canaló.

Pista

Es troba situat aquest canaló, a la façana d'una portassa d'un carrer algaidí que, des de fa una partida d'anys, té dues fibres a uns quinze metres equidistants d'aquest canaló, la de més avall, esbiaixada per un petit revolt que fa el carrer, i serveixen, les fibres, per evitar que aquest vial arribi al centre neuràlgic del poble fet un torrent, els dies de fortes pluges, com passava en temps primer.

Solució del mes passat

El retaule protagonista a *es saig* 288, està situat a la capella de les cases de Son Barceló. Era difícil endevinar-ho als qui no les coneixen.

Sant Francesc de Sales

Dia 24 de gener celebrem la festa d'aquest sant que és el nostre patró; efectivament, sant Francesc de Sales és el patró dels escriptors i periodistes, de tots els qui escrivim a publicacions periòdiques, encara que no ho fem amb la pretensió de guanyar-nos-hi la vida.

El nostre sant va néixer al Castell de Sales (Savoia) l'any 1567 i era de família noble; va estudiar a París i a Pàdua i es doctorà en dret. S'ordenà sacerdot i de seguida fou nomenat canonge d'Annecy i ben aviat ascendí a bisbe, coadjutor primer i residencial després, de Ginebra on implantà la reforma i lluità aferrissadament contra els calvinistes. Recordem que Joan Calví, reformador protestant, s'establí a Ginebra i aconseguí una estreta vinculació del poder civil al religiós; la ciutat adoptà una religiositat que controlava severament, fins i tot el comportament privat; una de les víctimes d'aquest rigor fou Miquel Servet, que acabà a la foguera.

Contra els calvinistes desenvolupà una generosa tasca amb l'afany de recuperar-los per a la causa catòlica. Sembla ser que, endut pel seu zel propagandístic, escrivia fullets que després ell mateix, de nit, repartia filtrant-los per davall les portes; és una prova de la seva fe en la paraula escrita i, per tant, no és estrany que pel gener de 1923 el papa Pius XI el declaràs patró dels periodistes.

Amb Joana Francesca de Chantal fundà la congregació de la Visitació de Maria amb una finalitat contemplativa i assistencial (visita a pobres i malalts), que va estendre la devoció al Sagrat Cor de Jesús.

Sant Francesc va posar l'accent en les coses menudes i quotidianes, predicant la santedat a l'abast de tothom. Va escriure un *Tractat de l'Amor de Déu* i, sobretot, una *Introducció a la vida devota*, que va tenir un èxit i una difusió extraordinària: en vida seva se'n feren quaranta edicions i ràpidament fou traduïda a diverses llengües. En un moment en què tots els ordes religiosos (jesuïtes, caputxins, carmelites, cistercencs...) posaven el llistó de l'espiritualitat a dalt de tot, Francesc de Sales defensà una *espiritualitat moderna*, adreçada al cor i als sentiments. Tot plegat el fa un dels màxims exponents de l'humanisme cristià.

Una passejada, dues estampes...

es saig

Si és veritat que els camins sempre ofereixen una cosa o altra amb què encantar els caminants, aquell horabaixa al camí de Sa Caiassa vàrem quedar encantats contemplant una caseta que complia tots els cànons, nostres, de bellesa: vells materials de construcció; un sol aigua-vés; la façana llarguera, que amb la posta anava adquirint el color dels albercocs madurs, i la parra. La parra, convertida per la roda del temps en una recargolada escultura; els sarments, encara sense esbrostar, en reforçaven el barroquisme. Només calia canviar el punt d'observació per admirar la varietat de formes que la parra ens oferia: un banyut animal mitològic, una persona que jeu... A pesar de la diferència d'estils, a pesar de la distància, ara som un any enrere encantats davant les creacions d'en Chillida a la Fundació Miró de Barcelona. I és que fantasiejar no costa cap sou.

Miquel Serra

Número 49, gener de 1985

Fa vint anys per primera vegada –i darrera, per ara- ens van amenaçar de dur-nos als tribunals. Va ser arran d'un escrit d'en Calaix Desastre en què mantenia una conversa imaginària amb en Durí, el nostre bandoler més popular, el qual s'estranyava que malgrat l'arribada de la democràcia el nostre batle utilitzàs el càrrec en benefici propi i dilapidàs els diners públics en festes i autoregals. El batle se sentí ferit i reclamà una retractació; en cas contrari iniciaria accions legals "en defensa de mi honor". En el número següent en Calaix va contestar amb un escrit que més que una retractació era una puntualització i aclariment de les seves afirmacions que van satisfer el batle i la cosa ja no va passar endavant.

La "Xerradeta", firmada per Biel Majoral, era amb na Ruth Hoggarth, una anglesa que va venir a Mallorca per elaborar la seva tesi doctoral amb un estudi del paper de la pagesia dins Mallorca i els canvis experimentats amb el boom turístic; na Ruth va elegir Pina com a exemple de comunitat tradicional petita; explicava els motius del seu treball i els problemes amb què s'havia trobat. Ens agradaria conèixer les conclusions d'aquest treball, però no n'hem sabut res més; no sabem si s'ha publicat, possiblement sí, i si qualcú ens en pot donar clarícies li ho agrairíem.

A més de les seccions habituals, trobam en aquest número que comentam una glosa d'en Climent Garau titulada "Història dels cossiers d'Algaida" amb una foto antiga dels cossiers. També hi ha un grup escolar de més de quaranta nins que anaven a Ca ses Monges amb sor Victòria, uns nins que ara estan un poc per sota o per sobre dels setanta anys. En Pere Mulet transcrivía una glosa de principis del segle XIX, anònima, "Les quartilles de los estudiants en metàfora de caçadors". Un parell de lectors escrivien cartes als Reis fent-los les peticions pertinents. Una nota del rector Toni Garau comunicava que la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern Balear havia informat favorablement respecte de la sol·licitud de restauració del retaule de sant Pere i sant Pau de Castellitx; malgrat aquest informe favorable passarien un bon grapat d'anys fins a fer-se realitat la restauració. Finalment, recordarem que l'Ajuntament acordà la compra d'uns terrenys a la societat PINA S per fer el camp de futbol de Pina.

La vinagrella *Oxalis pes-caprae* L.

Etimologia

El nom genèric fa referència a l'alt contingut d'àcid oxàlic i/o oxalats que contenen les espècies d'aquest gènere. El nom comú fa referència al mateix fet, ja que en consumir-la té gust àcid.

Descripció

Planta de la família de les Oxalidàcies. En el present article tractarem una espècie que ens és tan familiar que pensam que és una planta autòctona, però com ja veurem realment es tracta d'una alien que no duu més de 150 anys a les illes.

És una planta herbàcia perenne, que presenta diversos bulbets enterrats, així com rizomes, que són els responsables de la seva gran extensió. Les fulles es troben formant una roseta basal, són nombroses, llargament peciolades, trifoliades, amb els folíols obcordiformes (de forma inversa a la d'un cor), verds, a vegades amb taques de color vermell fosc per l'anvers.

Les flors, grogues, es reuneixen en nombre baix, 2-8, en una inflorescència umbel·liforme, sobre un escapus floral de fins a 30 cm, més llargs que les fulles. Els pedicels fructífers són reflexes. Les flors presenten un periant format per 5 sèpals soldats a la base, 5 pètals (4-5 vegades més llargs que els sèpals), també soldats formant un petit tub. La principal curiositat d'aquestes flors la trobam a l'estructura de l'androceu i del gineceu; les flors

de la vinagrella són heterostiles, que vol dir que a la natura trobam dos tipus de flors: les que tenen estams llargs i estils curts i les que tenen estams curts i estils llargs. Per produir-se la fecundació és necessari que el pol·len dels estams llargs caigui sobre estils llargs i viceversa. Totes les plantes localitzades a la Mediterrània són, en principi, les d'estils curts, motiu per qual és impossible la fecundació dels primordis seminals i, per tant, la formació de llavors i de fruits. L'única possibilitat d'expansió ha estat la propagació vegetativa, extraordinàriament eficaç en aquesta espècie. Totes les plantes de Mallorca són, en principi, clonals, derivades de la primera que arribà a les illes. Els estams són 10, mentre que el gineceu està format per 5 carpels soldats formant un ovari súper, 5 estils i 5 estigmes. El fruit és una càpsula.

És, com moltes plantes originàries de l'hemisferi sud, una planta de floració hivernal, la podem trobar de desembre a març. Com ja hem comentat la fructificació no arriba a produir-se.

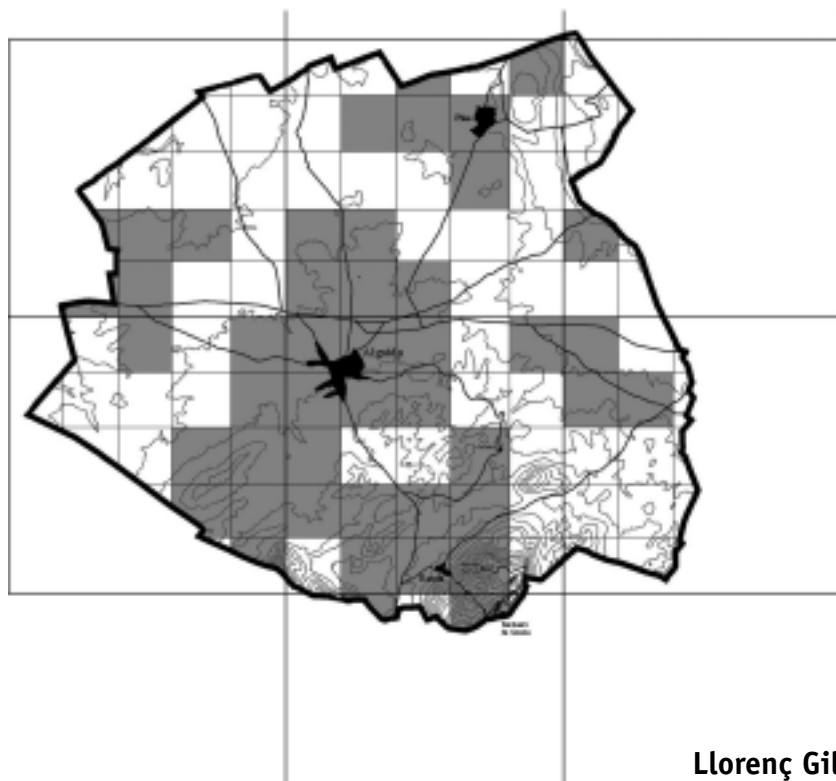
Creix a qualsevol indret ruderal amb suficient humitat, camps de conreu, vores de camins, pastures, etc.

La vinagrella és una espècie original del regne Capense, a Sudàfrica. A finals del segle XVIII, una senyora anglesa va portar de les colònies una planta al pare Giacinto, a Malta. L'any 1811 l'espècie ja era abundant a l'illa. A partir d'aquest moment comencen a aparèixer noves cites a la resta d'illes mediterrànies (Sicília, Còrcega) i a la península italiana (Toscana, Lazio). A Balears arribà per la part de Sóller lligada a cítrics provinents de València. Com indica el professor Pignatti a la flora d'Itàlia, la impossibilitat d'autofecundar-se fa que, probablement, totes les poblacions de

vinagrella de la mediterrània occidental provinguin de la planta del pare Giacinto. A Balears viu a les cinc illes majors. A Mallorca és una espècie molt comuna, present a gairebé qualsevol indret cultivat per l'home. A Algaida l'he vista gairebé pertot.

Usos tradicionals

Com a planta introduïda que és no se li coneixen usos tradicionals. De tota manera és una planta que la gent agafa per xuclar-la (escapus florals i fulles principalment) ja que els agrada l'efecte refrescant i el gust àcid que deixa. De tota manera s'ha d'anar alerta de no abusar d'aquest fet ja que els oxalats, en quantitat, poden resultar tòxics; a més l'àcid oxàlic i la calç (tan abundant a les nostres aigües) acaben formant oxalat càlcic que pot formar pedres al nostre cos. L'àcid oxàlic també s'empra, o s'emprava, en tintoreria i com a revelador de fotografies.

Llorenç Gil

Ampliació del Col·legi Públic Pare Pou

Tal com vàrem comunicar a aquestes mateixes pàgines, el passat 30 de juliol l'Ajuntament d'Algaida va adquirir dues parcel·les annexes al recinte escolar amb la finalitat de posar-les a disposició de la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears, perquè es pogués dur a terme l'ampliació dels actuals edificis del CP Pare Pou i poder disposar de dues línies educatives en tots els nivells que actualment s'imparteixen al centre escolar.

El passat 15 de desembre, després de reunir tota la documentació requerida per la Conselleria, segons l'escrit del 27.10.04, plànols, certificacions de les empreses subministradores d'aigua i electricitat..., el ple de l'Ajuntament va aprovar per unanimitat el següent acord:

1.- Posar a disposició de la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern de les Illes Balears les dues parcel·les adquirides per l'Ajuntament de 479,43 m² i 181,32 m², respectivament.

2.- L'Ajuntament assoleix el compromís de dotar els serveis d'aigua, electricitat i clavegueram necessaris i suficients, així com els accessos adequats per a la seva utilització i eliminar qualsevol impediment que hi pogués haver en el solar per a la normal execució de les obres, per a les quals l'Ajuntament atorgarà la corresponent llicència adaptada al planejament urbanístic sense meritaxa per la mateixa.

3.- Aquests terrenys es posen a disposició de la Conselleria, per tal que es procedeixi a la construcció d'un edifici on s'imparteixin el segon cicle d'Educació Infantil i el primer cicle d'Educació Primària, així com la construc-

ció d'un nou menjador escolar i cuina, així es deixarà l'actual edifici per al segon i tercer cicle de Primària i per a aules complementàries.

4.- L'Ajuntament sol·licita que, una vegada construïts els edificis i posats en ús, la Conselleria cedeixi a l'Ajuntament l'ús de les tres aules amb què compta actualment a l'edifici d'educació infantil, a l'efecte de possibilitar l'ampliació del servei de l'Escoleta Municipal que cobreix el primer cicle d'Educació Infantil.

Segons les converses mantingudes amb n'Andreu Obrador, gerent de l'Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals, IBISEC, les obres d'ampliació està previst que comencin dins l'estiu d'aquest any, amb la finalitat que es pugui utilitzar el nou edifici a l'inici del curs 2006 – 2007.

Centre de dia d'Algaida

Segons ens ha comunicat la Direcció General de Serveis Socials de la Conselleria de la Presidència i Esports, s'ha concedit a l'Ajuntament d'Algaida una ajuda de 863.455,53 €, equivalent al 100% de l'ajuda sol·licitada per l'Ajuntament, per a la construcció d'un centre d'estada diürna per a persones majors amb dependència.

L'Ajuntament d'Algaida rebrà aquesta ajuda en vint anualitats de 43.172,78 € cada una. Això vol dir que per fer aquesta obra l'Ajuntament haurà de fer un préstec per aquesta quantia a amortitzar en vint anys, anant a compte seu els interessos que esdevinguin d'aquest préstec.

Les obres d'aquest centre de dia, que estarà ubicat a l'antic centre sanitari, està previst que comencin dins el segon semestre d'aquest any.

Adequació espai públic a Randa

La Conselleria de Turisme va comunicar el passat de novembre la resolució del conseller de Turisme per la qual s'ha concedit a l'Ajuntament d'Algaida una subvenció 347.284,40 €, que correspon al 66,6 % de l'ajuda sol·licitada que puja a 521.944,32 € per la realització del projecte d'adequació de l'espai públic de Randa, d'acord a les ajudes del pla per pal·liar la desestacionalització turística convocat pel Govern de les Illes Balears.

Com recordeu, aquest projecte preveu la habilitació d'un aparcament i una zona destinada a lloc d'esbarjo a la parcel·la situada davant l'església adquirida pel Govern l'any 2003. Per altra part, preveu la millora i l'embelliment dels carrers de l'Església i de la Font.

El començament d'aquesta obra està previst dins el segon semestre d'enguany.

Carrer dels Cavallers

Durant aquest mes s'han acabat les obres de millora del carrer dels Cavallers i del camí del cementeri. Aquestes obres han consistit en la pavimentació d'aquest tram del carrer dels Cavallers, l'alineació del carrer d'acord a les normes subsidiàries, l'ampliació de voravies, la col·locació de noves faroles per a l'enllumenat públic i sembra d'arbres. El seu cost ha estat de 123.000 € que s'ha finançat amb un 25% per l'Ajuntament d'Algaida, un 25% pel Govern de les Illes Balears i un 50% amb fons europeus.

Camí de Castellitx

Ha finalitzat la pavimentació del tram del camí de Castellitx per Binicomprat que va des del final del carrer Cavallers fins al camí de Darrera les Vinyes. Amb un cost de 23.862,48 €, aquesta obra ha estat finançada amb un 40

%, 9.544,99 €, per la Conselleria d'Agricultura i Pesca; la resta, el 60 %, per l'Ajuntament.

Camí de Darrera les Vinyes

També, han acabat les obres de pavimentació del camí de Darrera les Vinyes. Aquesta obra ha estat finançada a través de la Mancomunitat del Pla de Mallorca dins el Pla d'Obres i Serveis de 2005. El seu cost ha estat de 18.000,00 €.

Pla d'Obres i Serveis 2005

En sessió celebrada el 13 de desembre de 2004, el Ple del Consell de Mallorca va acordar aprovar inicialment el Pla d'Obres i Serveis per a l'any 2005 i els plans plurianuals que inclouen les següents obres sol·licitades en el seu moment per l'Ajuntament d'Algaida.

Les obres d'ampliació de la Casa de la Vila està previst que acabin dins aquest any; per altra part, el començament de les obres de l'enllumenat públic de Pina, que s'ha concedint amb un pla plurianual, serà pel setembre d'aquest any.

L'altre projecte que va sol·licitar l'Ajuntament, la reforma de la plaça de Pina, no ha estat inclòs dins aquesta convocatòria, per la qual cosa es sol·licitarà dins la pròxima convocatòria del Pla d'Obres i Serveis, que serà pel setembre de 2005.

Projecte	Anualitat	Total	CIM	CAIB	Ajuntament
Ampliació Casa de la Vila (2a anualitat)	2005	304.129,96	243.303,07	30.050,61	30.776,28
Enllumenat públic de Pina (1a anualitat)	2005	100.806,47	80.645,17		20.161,30
Enllumenat públic de Pina (2a anualitat)	2006	100.806,47	80.645,17		20.161,30
Enllumenat públic de Pina (3a anualitat)	2007	100.806,47	80.645,17		20.161,30
Enllumenat públic de Pina (4a anualitat)	2008	100.806,47	80.645,17		20.161,30

Agenda Local 21

La Conselleria de Medi Ambient ha concedit a l'Ajuntament d'Algaida una subvenció de 6.000 € d'un projecte presentat de 7.500 € per a la revisió del diagnòstic socioambiental i econòmic de l'Agenda Local 21.

L'any 2003 es va realitzar el diagnòstic a la major part del municipis de la Mancomunitat del Pla de Mallorca, com primer pas per la implantació de l'Agenda Local 21 als municipis del Pla.

Ara, abans de constituir el Fòrum Ciutadà per realitzar el Pla d'Acció, s'ha considerat necessari revisar aquest document per poder determinar amb més exactitud la situació actual del nostre municipi en aspectes socials, ambientals i econòmics i així disposar d'una eina real i actualitzada. Aquesta és la primera passa per implantar l'Agenda Local 21 al municipi d'Algaida, d'acord amb els compromisos adquirits en el conveni de col·laboració signats entre l'Ajuntament d'Algaida i la Conselleria de Medi Ambient el passat 30 de juny de 2004.

L'Agenda Local 21 és un sistema de gestió global a curt, mig i llarg termini, en el qual, mitjançant un Pla d'Acció, s'estableixen uns objectius ambientals, econòmics i socials, mesurables i avaluablem periòdicament, per tal d'aconseguir amb la participació activa d'un Fòrum Ciutadà, la sostenibilitat del municipi i una millor qualitat de vida dels ciutadans.

Una vegada revisat i elaborat el nou diagnòstic del municipi, on es determinaran els punts més febles del municipi quant als principals problemes des del punt de vista de sostenibilitat, es crearà el Fòrum Ciutadà que és l'organisme de consulta i participació d'aquelles persones o entitats del municipi que volen aportar els seus coneixements o la seva opinió en les diferents etapes de l'Agenda Local 21.

Restauració dels rentadors de Randa

Igualment, aquest mes de desembre han acabat les obres de restauració dels rentadors de la font de Randa. El canvi de les bigues, la substitució de la seva coberta, la millora a les parets i la il·luminació interior dels rentadors són les obres que s'han executat. El Consell de Mallorca ha aportat 6.420 € i el programa europeu Leader +, la resta, 4.997,57 €.

Nou vehicle per a la Policia Local

El passat 21 de desembre, la Conselleria d'Interior va lliurar a l'Ajuntament d'Algaida un nou vehicle per a la Policia Local. El batle d'Algaida va signar amb el conseller d'Interior el conveni pel qual es cedeix a l'Ajuntament aquest vehicle, en concepte de cessió del dret d'ús d'arrendament amb manteniment i opció final de compra.

Parc verd d'Algaida

Des del passat 13 de desembre, hi ha una persona per gestionar l'ús del parc verd i la recollida selectiva de residus urbans. Aquesta persona s'ha contractat per quatre mesos d'acord amb la sol·licitud realitzada per l'Ajuntament d'Algaida al Servei d'Ocupació de les Illes Balears (SOIB), que aporta el total d'aquest contracte.

**L'AJUNTAMENT D'ALGAIDA
US DESITJA UNES BONES FESTES
DE SANT HONORAT
I SANT ANTONI 2005**

Carta d'agraïment

El dimarts, 16 de desembre de 2003, amb la unanimitat dels partits polítics representats a l'Ajuntament d'Algaida, el plenari va declarar l'any 2004 com a l'any Pere Capellà.

El cicle de conferències que ha finalitzat ha estat un dels actes més significatius de tots els que s'han realitzat durant aquest any. Personalment, pens que ha estat una bona iniciativa que va començar a veure la llum, amb la creació del Centre Universitari d'Algaida.

Ha estat un dels actes més significatius per diverses raons: la primera, per l'èxit del nombre d'assistents i per la presència continuada, una conferència darrera l'altra. La segona, per la magnífica elecció dels ponents que ens han presentat, al llarg d'aquests mesos, diferents punts de vista de la nostra història i del que ha significat per al nostre present, amb el nexa comú de Pere Capellà i la seva obra. I la tercera, la magnífica feina, a l'hora d'organitzar aquest cicle i tot l'any en general, que han realitzat en Pere Fullana Puigserver i en Tomeu Sales Mascaró.

Una vegada més ens han demostrat, que també amb bona voluntat, noblesa i ganes de fer feina pel nostre poble i per la nostra cultura, es poden organitzar actes d'un gran nivell i d'interès per a la majoria dels ciutadans. Gràcies a persones actives i amb iniciativa com ells, els ajuntaments petits, pressupostàriament parlant, podem dur a terme programes i projectes que d'una altra manera serien pura propaganda personal i política.

Una vegada més, des de l'Ajuntament d'Algaida volem agrair la participació de l'Emissora Municipal d'Algaida, *Titoieta Ràdio*, que ha enregistrat totes les conferències, i també agrair la col·laboració de la Conselleria d'Educació i de la Universitat de les Illes Balears per reconèixer amb crèdits de formació i de lliure configuració aquest curs.

Finalment, un agraïment especial a totes aquelles persones i entitats que han col·laborat de manera desinteressada i a la família de Pere Capellà, pel seu suport.

Esper que aquest cicle ens serveixi d'experiència i el seu resultat ens inciti a programar-ne de nous per al proper any i comptar amb la vostra assistència.

Molts d'anys.

Francesc Miralles Mascaró
Regidor de Cultura, Esports i Joventut
Ajuntament d'Algaida

2004, any Pere Capellà

Xifres i lletres

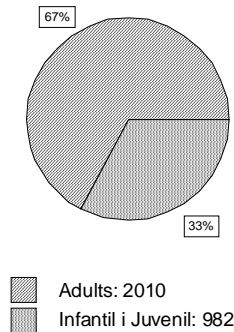
Balanç de l'any 2004

Tot just encetat el 2005 sens dubte és un bon moment per dedicar uns instants a fer una valoració del que ha estat l'any que deixam arrere. Amb aquesta finalitat, a continuació, vos presentam un resum de l'estadística anual de la biblioteca on trobareu explicades les dades més significatives.

Consultes

Durant l'any 2004 s'han realitzat un total de 2.992 consultes (préstec o utilització del material dins de la biblioteca), 334 més que al 2003. Com podreu observar a les següents gràfiques dues terceres parts corresponen a utilització del material general (per a adults) i una tercera a l'infantil i juvenil. Així mateix, malgrat l'augment de la utilització dels audiovisuals i, sobretot, d'Internet, els llibres encara són, de molt, els materials més utilitzats.

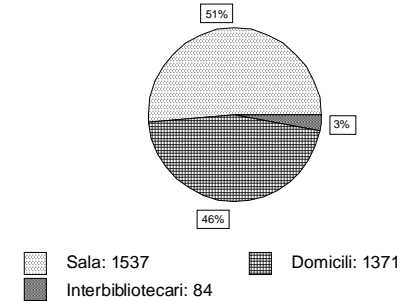
CONSULTES REALITZADES DURANT L'ANY 2004 PER EDATS
Consultes totals: 2992

D'aquestes 2.992 consultes realitzades durant l'any 2004, la meitat corresponen a les realitzades a dins la mateixa biblioteca (Sala), seguides dels préstecs a domicili i, finalment, el préstec realitzat a altres biblioteques de la Xarxa de Mallorca.

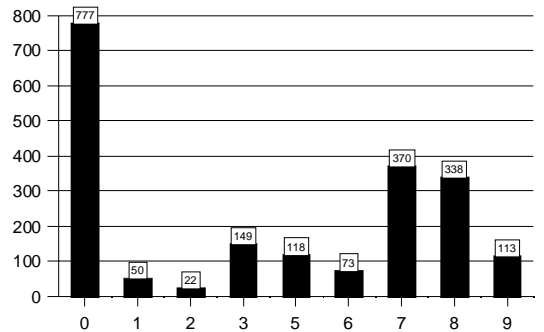
LLOC ON S'HAN REALITZAT LES CONSULTES

Consultes totals: 2992

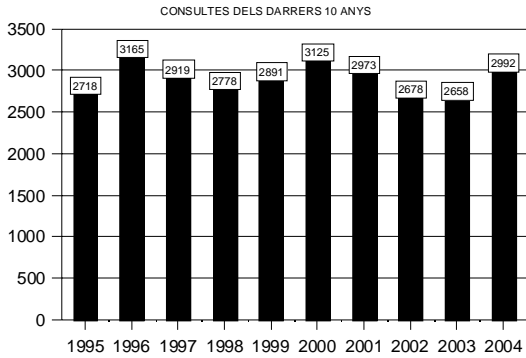
La Biblioteca està organitzada en 9 grans grups temàtics. L'àrea més consultada, com podeu observar a la següent gràfica, és la de obres generals (que inclou els diccionaris, les enciclopèdies i, també, Internet). La segueix en segon lloc l'àrea que engloba els llibres d'art, música, cinema, fotografia, esports i jocs i, també els vídeos, DVD i CD. La tercera àrea més consultada es la que conté els llibres de llengua i literatura.

CONSULTES PER ÀREES TEMÀTIQUES DURANT EL 2004

- 0: Enciclopèdies, diccionaris i Internet
- 1: Filosofia i psicologia
- 2: Religió i mitologia
- 3: Ciències socials
- 4: Ciències pures
- 5: Ciències aplicades
- 6: Art, música, cinema...
- 7: Llengua i literatura
- 8: Geografia i història
- 9: Geografia i història

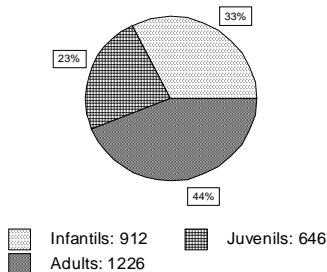
I ja per acabar aquesta secció que fa referència a les consultes realitzades durant l'any 2004, un diagrama històric que recull les consultes realitzades anualment a la biblioteca des de l'any 1995.

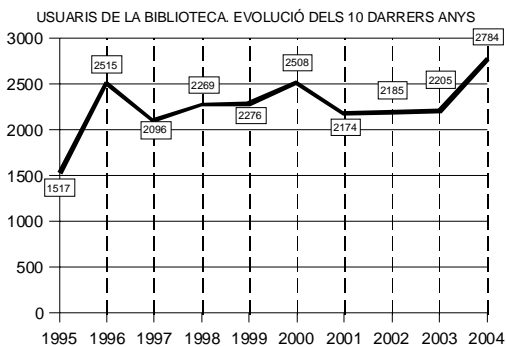
Usuaris

Durant el 2004 han utilitzat la biblioteca un total de 2.784 persones. En el següent gràfic podeu observar els percentatges d'usuaris per grups d'edats. El grup Adults (majors de 18 anys) és el majoritari amb un 44%. El segueixen l'Infantil (menors de 14 anys) i el Juvenil (de 14 a 18 anys) amb un 33 i un 23% respectivament.

NÚMERO D'USUARIS DURANT EL 2004 PER EDAT
Número total de lectors: 2784

En el diagrama que vos oferim a continuació podeu veure quina ha estat l'evolució del número d'usuaris durant els darrers 10 anys.

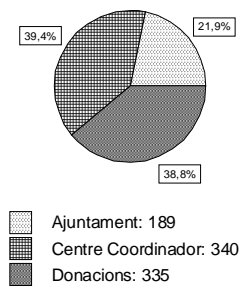

Fons de la biblioteca

Els exemplars per a la consulta i el préstec provenen de l'adquisició directa de l'Ajuntament (189 exemplars), del Centre Co-ordinador de Biblioteques del Consell de Mallorca (340) i de donacions de particulars i d'institucions públiques i privades (335). Des

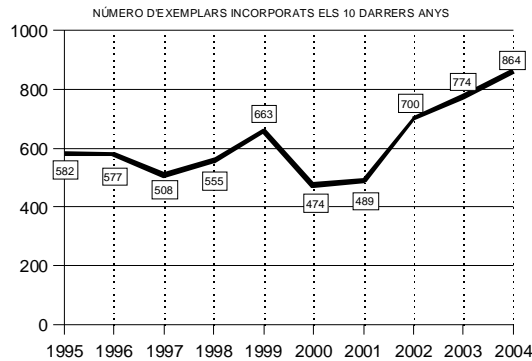
INGRÉS D'EXEMPLARS SEGONS LLOC DE PROCEDÈNCIA

Número total d'exemplars: 864

d'aquí volem agrair públicament les nombroses donacions rebudes de la família Amengual Miralles, família Ballester Salas, Antonio Cañellas, Josep Maria Espinàs, Gabriel Janer Manila, Laura Sansó Simón i Marcel Sastre. Moltes de gràcies.

Finalment només ens queda per esmentar que la biblioteca compta amb un total de 13.584 exemplars. De tots aquests en tenim aproximadament 12.500 a la vostra disposició, per a la consulta i per al préstec. Durant els darrers 10 anys el nombre d'exemplars incorporats ha estat el següent:

La mitjana d'aquests anys és de 619 llibres/any. Hem d'aclarir que les variacions són conseqüència del tipus d'obres que s'adquireixen i de, sobretot, les donacions.

Quatre mots sobre...

Maria Salleins
Floquet

“Jo som de Can Floquet, però aquí li diuen Can Massoles de sa carretera, que és on ens han pres tot quant han pogut i més; perquè quan de bon principi anàrem a obres públiques, digueren que les cases quedarien a 10 metres de la carretera i per dues vegades han rectificat la paret nova fins a acostar-se a 4 m del cantó més apropat. Per cert, que l’altre dia que va ploure tant, de dins aquesta paret hi sortia tanta d’aigua que va estar a punt d’entrar a dins les cases. Ho vaig denunciar a l’encarregat de la carretera i em va dir que farien una cuneta molt més fonda.

En total ens prenen 2200 m², però com que s’han acostat tant, ara ja deuen passar dels 3000 m². Entre les dues carreteres, l’actual i la nova, quedava una trinxa on hi ha un aljub, que ens ha quedat inservible perquè no hi tenim accés i diuen que per arribar fins aquí des d’Algaida haurem de voltar per Can Alorda i el Camí de Muntanya. També hem tengut problemes amb el veïnat d’aquí darrere, per mor del nou accés que ens han hagut de fer des del camí de Son Garbí. Amb tot això hem sortit ben perjudicats, el meu fill Llorenç diu que si abans valia poc, ara no val quasi res.”

Francisca Oliver
Torres

“La finca que ens prenen íntegrament li deien Son Garbí, però mon pare a vegades també li deia Son Terrós i era veïnat de Can Xisco Ramis, part darrera la benzineria. En total són 3900 m². Jo la coneixia molt poc, només sé que hi havia uns quants d’ametlers i la duia un mitger que la sembrava. No sé cert que el darrer va ser el pare de na Maciana, que havia estat a Son Pujol, però d’això ja fa molts d’anys i darrerament ja estava abandonada.

Dels problemes de l’expropiació se n’ha cuidat el meu germà Miquel, però encara no hem cobrat res perquè el DNI que figurava allà no era correcte i ens feren renovar la documentació, que encara no havíem arreglat des de la mort de mon pare. Ara paguen una part i la resta ho cobrem quan finalitzin les obres.

Jo particularment no estic gens compungida per aquesta expropiació, perquè la veritat és que no ho estimàvem gaire, però comprenc altres casos on la gent hi ha viscut tota la vida i sap greu quan et prenen un lloc que tu estimes i no et sents recompensat amb els doblers que t’ofereixen per l’expropiació.”

carretera de Manacor

es saig

(III)

Pere Ramon
Bodegó

“A la nostra finca que li deim de Can Metler, que en realitat és del meu germà Tomeu, de les dues quarterades grosses que tenia, només ens quedarà la caseta i un trosset de terra que crec que no arribarà a un quartó, i per acabar-ho de confitar, amb un vial per davant i un altre per darrere, perquè diuen que just allà hi haurà un pont de connexió i un creuer cap a Sencelles, que en un principi no devia estar previst, perquè dins dues quarterades ens digueren que hi podríem fer una casa, però quan vérem que cada vegada ens expropiaven més, ho consultàrem a un misser i ens va dir que si havíem firmat, ja no teníem dret a reclamar res i que allà ocuparien tots els metres que volguessin, que per això comanden.

Està segur que amb aqueixa nova carretera progressarem tant per Algaida, que no veurem passar els cotxes que vagin cap a Manacor, tanta via faran.”

Pere Miralles
Son Lluç

“A ca nostra, allà on vaig néixer, ens lleven prop de mitja quarterada a la part de l'hortet que dóna a la carretera. Ja fa uns anys que anàrem a l'ajuntament per firmar uns papers com mentre estàvem assabentats de l'expropiació i ara ja hem cobrat una part que completaran d'aquí a uns anys. Com que l'expropiació afecta una cisterna, m'han hagut de fer un aljub a l'altra part de 90 tones de cabuda, la mateixa que tenia la cisterna i ara hi posaran un coll per si volem treure aigua amb corriola a l'antiga. Paguen també una quantitat per arbre afectat, però volen provar de trasplantar 7 o 8 tarongers cap a la part de darrera i un parell de parres i ja tenen els clots fets.

La paret de tancament serà de marès, perquè la vella ja ho era i pareix que fins ara fan bona feina. Dins la desgràcia de l'expropiació, que no ens hi podíem escapar de cap manera, jo n'estic satisfet de la resta. Ara veurem com quedarà la nova carretera.”

M. Fiolet

Futbol

Acaba l'any i paral·lelament la primera volta a la lliga de 1a Regional. Després dels darrers resultats negatius, ens preocupa la situació en què es troba l'equip. Durant tot el mes de novembre i part del desembre, no han guanyat cap partit i cal destacar com a fet negatiu el dèficit golejadors. Comparant el nivell futbolístic de la resta d'equips que juguen aquesta lliga, no hem vist grans diferències amb els equips capdavanters. De fet, hem aconseguit bons resultats amb els més potents i ens ha costat més jugar amb, en teoria, els més dèbils.

Un dels resultats que ha fet més mal a la plantilla ha estat la derrota dins el camp del Son Roca, aleshores segon per la coa. Era un partit molt important de cara a començar la segona volta en una posició més o manco tranquil·la.

Ens han comentat que durant aquestes festes estan treballant de valent per poder capgirar la tendència negativa de resultats. Esperem que amb l'ajuda d'aquest esforç i un poc de torró es volti la truita.

Les altres categories inferiors continuen amb la tònica dels darrers mesos, amb una irregularitat pel que fa als seus resultats. Els juvenils segueixen guanyant partits fora del Porrassar i els perden a casa. Els cadets pareix que han superat els seus problemes disciplinaris i ja tornen a competir amb normalitat, jugant uns quants partits com a locals al camp de Montuïri a causa del tancament del Porrassar. Els resultats són força negatius, no han aconseguit puntuar. Els infantils de Toni Massot són un poc com els juvenils, guanyen partits a fora camp, però no al Porrassar. Cal destacar la bona tasca duita per aquest jove entrenador algaidí, aportant il·lusió i ganes de fer bona feina. A més d'entrenar els infantils, també realitza funcions de segon entrenador al primer equip. Els dos equips més joves estan aconseguint bons resultats i ja es comencen a veure estones de bon joc.

Les nines de nacional a la fi han guanyat un partit, i contra el Barça. Les ganes i l'esperit de lluita feren possible aquesta extraordinària victòria.

L'altre equip femení de futbol està situat a mitja taula classificatòria i compta amb dos nous entrenadors. Hem de destacar que una jugadora algaidina, M. del Mar Barceló, aconseguí cinc gols en un sol partit.

Voleibol

Volent baixos els coloms devers el pavelló.

La darrera derrota a Còrdova, davant un rival directe per la lluita per l'ascens, ha provocat l'acomiadament d'una de les jugadores professionals de la plantilla algaidina. Ens comenten que la manera de comunicar-ho a la jugadora en qüestió no fou gaire agradable. De totes maneres, estam parlant d'un món esportiu professional i aquestes coses solen passar molt sovint. Aquesta darrera derrota ha estat al començament de la segona volta. Molt hauran de canviar les coses si l'equip vol tenir possibilitats d'ascens.

L'Algaida no es caracteritza per realitzar bones segones voltes. A veure si enguany amb la feina de l'entrenador argentí poden canviar aquesta inèrcia negativa.

Resultats 1a Regional

Son Roca - CE Algaida 2-0
CE Algaida - Son Ferrer 0-1
Santa Maria - CE Algaida 1-0
CE Algaida - Sóller 2-2

Resultats Voleibol

Lleida - Drac Hotels Algaida 3-0
Drac Hotels Algaida-Alicante 2000 3-1
CV Ciutadella- Drac Hotels Algaida 3-0
Còrdova - Drac Hotels Algaida 3-2

El Partit Popular d'Algaida agraeix l'agilitat amb la qual la Conselleria d'Educació ha gestionat la propera construcció d'un centre d'educació infantil

El Partit Popular d'Algaida vol manifestar la seva gratitud cap a la Conselleria d'Educació per l'agilitat amb la qual ha tramitat la propera construcció d'un edifici d'educació infantil al municipi, que suposarà una inversió d'aproximadament un milió d'euros per part del Govern de les Illes Balears.

Aquest centre disposarà de sis aules per a nins d'entre tres i sis anys; i una sala de psicomotricitat, a més d'un nou menjador i cuina, despatxos de professors, magatzem i serveis, entre d'altres.

L'augment demogràfic experimentat per la localitat d'Algaida darrerament ha fet que, des de fa prop de sis anys, sigui una necessitat urgent la construcció d'aquest centre, donada la saturació que ha experimentat el col·legi públic Pare Pou.

Per tant, l'ampliació d'aquest centre amb la construcció del nou edifici es feia imprescindible.

Des del Partit Popular d'Algaida i des del propi consistori, es ve realitzant aquesta demanda des de l'inici de la passada legislatura. No obstant això, el Govern del Pacte no va poder dur a terme les gestions necessàries perquè aquest immoble es pogués construir.

La petició es va reiterar a partir del 2004, i en menys de dos anys – i gràcies a l'interès demostrat per la Conselleria d'Educació a través de l'IBISEC- s'ha aconseguit el compromís de construcció del nou immoble, que previsiblement entrarà en funcionament el curs escolar 2006-2007.

L'Ajuntament d'Algaida acordà el passat 1 de juliol de 2004 l'adquisició dels terrenys necessaris per ampliar el recinte escolar, amb una extensió de prop de 700 m² ubicats vora el col·legi públic Pare Bartomeu Pou.

El consistori va aprovar, a la sessió extraordinària que va tenir lloc el passat dia 15 de desembre, que aquests terrenys es posassin a disposició de la Conselleria d'Educació per tal que es procedeixi a la construcció del nou edifici, on s'impartirà educació infantil. Igualment, donarà cabuda a un nou menjador escolar i cuina.

Aprofitam l'ocasió per fer-vos arribar, des del Partit Popular d'Algaida, els nostres millors desitjos per a aquest any que acabam de començar.

Vicenç Daviu Mulet *de Son Gustí*

Aquest mes a la nostra habitual xerrada hem fet una excepció, a causa de la petició que ens va fer en Joan Balaguer a la passada entrevista, on va triar en Vicenç que és molt jove. De totes maneres, nosaltres hem estat molt contents d'entrevistar-lo, perquè sabem cert que té moltes coses a dir i vivències per contar, així i tot li demanem que la persona que ell trïi sigui major i així seguirem la línia proposada des d'un principi.

Gràcies i endavant Vicenç.

1. Presentació:

Jo som en Vicenç Daviu Mulet de 'Son Gustí'. Ara tenc 35 anys i això de vós ho podem oblidar. Mon pare, al cel sia, nomia Jaume i ma mare és na Francisca de 'Son Gustí'.

2. Infància:

Sempre hem viscut a Palma. A Algaida hi veníem tots els caps de setmana i els estius durant les vacances de l'escola. Quant a jocs, quan ets menut és córrer i fer trull, cosa que en un pis és un poc difícil, ja que hi érem pràcticament tot el dia, manco quan érem a classe. En el poble és més bo de fer sortir a jugar al carrer amb els amics.

Vaig anar al col·legi Pius XII. Vaig cursar batxillerat.

3. Joventut:

Bé, com he dit abans, els caps de setmana i els estius els passàvem a Algaida i "jo tornava com a loco quan baixava del cotxe". M'agradava i m'agrada molt Algaida. Quant als divertiments o entreteniments, jo tenia molta admiració per la banda música d'Algaida. Per Sant Antoni sempre anaven a tocar a cas padrí al carrer Laberint 24. Quin carrer aquest, hi he passat quasi tota la vida de menut, quants records. Hi venien al·lots de tot el poble a jugar. Ens hi arribàvem a ajuntar més de trenta.

Bé, idò tornant a això de la música, al meu padrí li feia il·lusió que jo n'estudiàs i devers l'any 1982 vaig començar a música amb mestre Bernat 'Blanc' i més endavant a l'escola de música d'Algaida. Devers el 1984 vaig entrar a formar part de la Banda de Música i el 1988 a l'Orquestrina d'Algaida.

4. Feines o ocupacions:

Faig feina al Departament de Decoració i Imatge d'un centre comercial (no farem publicitat). Aqueixa feina consisteix, per dir-ho d'alguna manera clara, a procurar que la sala de vendes estigui "guapa" de cara als clients. És a dir, feim els cartells de preus, els informatius, senyalitzacions, bodegons, muntatges de "maniquí", les decoracions que pertanyen a les diferents campanyes que es realitzen: rebaixes, 3x2, Nadal, "vuelta al cole", etc, etc.

En definitiva, el que intentam és que la tenda no sigui una cosa freda, sinó tot el contrari, que sigui una cosa càlida on el client s'hi trobi a gust.

5. Invent o avançament més important per a la humanitat:

La penicil·lina. S'està avançant molt dins el camp de l'oncologia. Ho sé perquè ho hem tocat de ben aprop això.

6. Invent o avançament més important per tu.

La informàtica.

7. Persona o personatge que sia més positiu per a la humanitat:

Sant Vicenç de Paül, fundador de les Filles de la Caritat, caritat tan desitjada i necessària en aquest món nostre.

8. Persona o personatge que admiris:

El pare Daniel. Missioner del Sagrats Cors. Per la seva senzillesa i humanitat.

9. El fet més important dins la teva vida:

Jo crec que important és d'ençà que m'ai-xec fins que me'n vaig a jeure.

10. Amb el temps, diga'ns una cosa en què hagi millorat:

Amb l'ajuda dels que m'envolten vaig creient més com a persona, sempre aprenent i per destacar qualche cosa en què hagi millorat a tenir més paciència.

11. Amb el temps, una cosa en que hagi empitjorat:

Cada dia som més nerviós, crec.

12. Per qui posaries la mà al foc?

Jo crec que així com som, la hi posaria per qualsevol persona.

13. Amb qui no aniries fins al cantó?

Amb en Bush.

14. Que faries si fossis:

- La persona més rica del món:

ajudar als que ho necessitassin.

- El batle d'Algaida:

no m'hi veig com a batle, per tant no podria prendre una determinació.

- Quaranta anys més jove:

a questa no la puc respondre, encara.

15. Un defecte:

En tenc molts, però per destacar-ne algun podria dir que tenc es geni un poc massa curt.

16. Una virtut:

Això ho haurien de dir els que em coneixen.

17. Una il·lusió:

M'agradaria que s'acabàs la fam al món.

18. Una queixa:

No en tenc.

19. Una preocupació:

La drogadicció, els maltractes, les malalties incurables,...

20. Un consell:

Que si gairebé tothom no fes el que vol, per ventura tot aniria millor.

21. Un racó d'Algaida:

- que t'agradi:

el carrer Laberint

- que no t'agradi:

no n'hi ha cap que no m'agradi.

22. Una raó:

- per viure a Algaida:

perquè m'hi trob molt a gust. M'agrada molt Algaida, Ciutat no m'ha agradat mai.

- per no viure a Algaida:

no en sé dir cap ara.

23. Un defecte dels algaidins:

En general no ho sé, però tots en tenim. No gos dir-ne cap perquè no som qui per treure defectes a la gent.

24. Una virtut dels algaïdins:

Som un gran poble.

25. Tria'n un o una:

a) cançó o peça musical:

No en tenc cap de triada

b) cantant o solista:

Ana Belén

c) gènere musical:

M'agrada tot, però destacaria el jazz com a saxofonista que som, i no m'agrada gaire el 'chunga chungu' de la discoteca, un poquet i prou.

26. Tria un de dos: Orquestrina o Banda de Música d'Algaida.

Ara sí que m'ho posau difícil. No em podria decantar per una o per una altra. Són dues formacions a les quals estim molt.

La banda de música és per a mi com una segona família, hi ha gent encantadora. Tots!!! I l'Orquestrina, què puc dir? També hi he passat una llarga temporada, saps que n'he après de coses, tant musicalment com personalment.

Amb la banda i amb l'orquestrina, per tant, les dues.

27. Tria'n un de tres: Cotxe, transport públic o a peu.

Cotxe.

28. Tria una bandera: europea, espanyola, senyera mallorquina o quatribarrada.

Europea.

29. Com arreglaries el problema dels immigrants:

Nosaltres particularment podem aportar tantes idees com faci falta, però crec que no és a les nostres mans. Als qui correspon no tenen molt d'interès per arreglar-ho.

30. Què et suggereix la paraula música?

Teràpia, aparcar, oblidar els problemes durant una estona, diversió, cultura.

31. Si has sentit l'expressió 'donar palla a l'ase', què vol dir?

Tantes me'n diràs que jo faré el que em vengui de gust.

32. Si poguessis fer un únic miracle, què faries?

PAU AL MÓN

33. Què t'agradaria que t'haguéssim demanat?

Jo crec que està bé així perquè m'heu fet suar, eh!

34. Vols afegir qualche cosa?

Idò sí. Aprofit aquestes línies per desitjar-vos que hagueu passat unes bones festes de Nadal i que aquest any vengui carregat d'esperança i il·lusió per tothom. Molts d'anys.

35. A qui t'agradaria que féssim aquestes preguntes el mes que ve?

A madò Antònia de l'estanc.

36. Per acabar ens has de fer una glosa:

Les dotze van tocant
és nat el Déu infant
fill de Maria
és nat el Déu infant
fill de Maria

No és una glosa però rima i cau bé ja que estam en temps de Nadal.

Excursions previstes

Diumenge dia 9 de gener: Des de Binibona pujarem al cim de la Capella Blava, que és una muntanya d'uns 700 metres d'altura, situada a la confluència dels termes d'Escorca, Selva i Campanet, i que és un excel·lent mirador de la Serra de Tramuntana i del Raiguer. La sortida serà, com sempre, des de la plaça a les 9 hores.

Diumenge dia 30 de gener: Farem el recorregut Selva, Mancor (pel Camí Vell), font de Biniatzent, Biniamar, Mancor i retorn a Selva. Intentarem completar l'itinerari que, ara fa un poc més de dos anys, una forta xopada ens impedí acabar. La sortida, des de la plaça a les 9 hores.

Xocolatada

La passada vigília de Nadal, es féu al local de l'Obra Cultural la tradicional xocolatada de després de Matines. Però com que enguany s'havia alterat l'horari, a algú se li va ocórrer fer uns canvis per entretenir durant més temps el personal i, per unes hores, el nostre local es convertí en un divertidíssim "Bingo Balear" d'una multicolor Sarita Montiel. Els mestres de cerimònies foren : en Bernat Sureda, en Biel Sastre i na Margalida Trinxeta. A aquesta darrera li tocà com a premi una glosa d'Es Bruixot de Punxuat (representat per en Jaume Toledo) que a continuació reproduïm :

De triar, prou n'has sabut
escollint sa medicina.
És una cosa divina
quan retorna sa salut.

Es premi és molt valuós;
jo fort ho he investigat.
Tendràs, perquè l'has triat
un dos mil cinc venturós.

Un any fora patir mals,
i si en tens, trobaràs cura;
i ja els reis, per ventura
te duran molts de regals.

En quant a s'economia
podràs guanyar un capital,
si vols fer més d'un jornal,
fent feina de nit i dia.

S'amor una meravella,
te lluirà més que s'or.
Seràs, si parlam d'es cor
l'any dos mil cinc una estrella.

Es bruixot fort investiga.
Com veus, som molt atrevit;
es teu equip favorit
serà campió de lliga.

Per completar s'alegria,
d'un any tan especial,
en es sorteig de Nadal
trauràs a sa loteria.

No som un bruixot betzol,
com bé haureu reparat;
lo bo sols he anunciat,
lo dolent ja ve tot sol.

Tampoc t'emocionis massa
amb ses meves prediccions,
que per estranyes raons,
lo que dic a pics no passa.

Ho he dit parlant en glosa,
sempre amb bona intenció;
per jo seria un honor
endevinar qualche cosa.

Desig vos trobeu contents
amics d'Obra Cultural.
Bon any i feliç Nadal
a tots es que estau presents.

Com han anat aquestes festes?! Ja heu curat la ressaca?! Era ben necessari fer un descanset, no ho trobau? Però no queda més remei que seguir amb la feina i val més prendre-s'ho amb alegria, és més bo de dur, i això és el que hem fet. Ja hem xerrat una estoneta amb la nostra "víctima" i ens ho hem passat d'allò més bé, encara que ell no ha tengut vacances, sinó tot el contrari, ara ha fet més feina que mai, són les coses de ser perruquer. Hem fet l'entrevista a la seva perruqueria, un lloc que no ha resultat ser del tot tranquil, ja ho veureu, us convidam a endinsar-vos un poc en el món de l'entrevistat. Som-hi, endavant!!

Nom i malnom (si en tens i vols que t'hi conequin).

Jordi "Valera"

Edat i signe de l'horòscop.

En tenc 26 i som Lleó.

Conta'ns què et va empènyer a obrir la perruqueria.

Tot va ser per un malentès amb el meu cap. Vàrem acabar discutits i vaig decidir venir cap al poble i muntar la perruqueria i les coses han arrancat bé, fent feina... Venia a tir segur, perquè tenia bastant clientela que la feia baixar a Palma a la perruqueria on estava i, quan vaig adonar-me que podia arrencar bé, vaig venir cap aquí, ja que vaig trobar que era el moment... i no me'n penedesc, ara per ara tot perfecte! Fins i tot ara he consultat per més endavant muntar una perruqueria de dones...

Darrer llibre que has llegit?

El libro de la buena suerte o si no, el llibre del meu ca, *El bullterrier*. Uff! Però no sé els autors, un altre que sí que ho sé és *Sexo, ... i problemas* de na *Lucía Etxebarria*.

Recomana'n un que t'hagi agradat

Inteligencia emocional, però tampoc sé de qui

és. És un llibre de tests.

Darrer CD que has comprat?

És que no en compr. Tots són pirates però, per exemple, *ACDC*, *Nirvana*, els recopilatoris que surten dels grups que m'agraden a mi... i després també vaig comprar *Arrebato* i un parell més.

Recomana'n un.

Els que m'agraden més són sobretot Maná, però també Extremo Duro i els altres que he comprat són més que res per al negoci, per tenir un poc de tot.

Darrera pel·lícula que has vist?

Al final de la escalera. És una pel·lícula de por, un clàssic, no me'n record de qui és!! (Aquest allot no sap res d'autors!!)

Bones Vicenç!! (Ara ha entrat en "Tete". És un barrut! Ha arribat a punt per espiar!!).

Quina t'ha agradat més?

Torrente!!! I l'autor sí que el sé: Santiago Segura!!! (Sí sí, ara es rebota, però és que aquest el sap tothom!! No té mèrit!) La segona és molt més bona, però la que fa ara m'han dit que no és miradora... i la de *Isi/Disi* tampoc va ser gran cosa.

Programa de televisió preferit?

És que no som gens dels programes, som més de pel·lícules, però potser *El día después*, els que són d'esports...

Quina era la sèrie de dibuixos animats que t'agradava més?

Els *Simpsons*, però quan era petit mirava *Barrio Sésamo*.

Quin tema actual et preocupa més?

Les guerres que hi pot haver al món i com està de malament la política, però ara ens hi posarem en "Tete" i jo en coses d'aquestes de dins el poble i ho arreglarem tot... (Aiiii... si fos tan fàcil d'arreglar...)

**Quin moment històric t'hauria agradat viure?
Per què?**

Els anys 60, perquè les perruqueries eren els llocs de la màfia!! Hauria estat un perruquer mafiós!!! (Ara més o manco ja hi té una màfia muntada, que hi és cada dia...).

Persona o personatges que admiris? Per què?

En Santiago Segura. Som ídol d'aquest senyor. (Oh! Que estrany, sap que nom el seu ídol!! No, bromes a part, sempre ens diuen característiques o persones properes, però mai ens havien dit un personatge famós!)

Acaba o comença la frase:

Si en el món no hi haguessin columnes...

...no hi hauria tants d'accidents!!

Si tengués un McDonald's a ca meva...

...no sortiria per res de ca meva!

Un animal.

Un ca, la meva cussa! Na Dama! (És de la mateixa raça que el ca del programa infantil del Canal 9, Babalà. Sabeu quin és?)

Una mania.

L'ordre, la neteja.
(Tothom compareix!!! Ara ha arribat en Teo, el seu germà. Un altre que vol espigar, tants com som aviat serà una festa això!)

Un defecte.

El mateix d'abans, massa exagerat amb l'ordre. Per exemple, tot lo dia estic renyant els personatges aquests que vénen perquè deixin les coses així com estaven, cerc massa la perfecció.

Una virtut.

Mmmm... Em consider bona persona i potser també dins l'àmbit professional em consider bo... (no ha de menester ningú que li faci propaganda! Ara que, nosaltres a canvi d'un bon suborn, també estam disposats a fer-n'hi!! Noo, és broma perquè ens ha tractat molt bé! Es mereix la clientela!) Ni Llongueras ni cap d'aquests, ja estan vells, i jo ara vaig amb la il·lusió de començar... Jo és que ara mateix visc per la meva feina, no tenc temps ni per jo...

No podries estar un dia sense...

Veure el meu ca!! (cussa!!!) O tampoc sense en Bielet, perquè em fa molta companyia a la perruqueria. (Quin Bielet?) En Biel que viu al Molí d'en Nofre al carrer del Colomer.

Fes un pla per a diumenge horabaixa.

En cas de no estar cansat me n'aniria de "gala de tarde", que enguany encara no hi he pogut anar i és una cosa que m'agrada, o si no al cinema mateix...

Una il·lusió.

Muntar una cadena de perruqueries!!! (Entre la cadena de na Maiolina i la d'en Jordi Valera, ja ho tenim tot encadenat, no fan falta pus Baules!!)

Una queixa.

Respecte a la meva feina, així com hi ha grans superfícies de tendes d'en Llongueres o d'en Francisco, que s'anuncien d'aquesta manera, anirà a qualsevol d'aquestes i tanmateix cap d'aquests dos et tallaran els cabells, i a vegades a una perruqueria de barri et poden fer una feina molt més ben feta...

Tria una de:

rosses o morenes

Morenes.

dolç o salat

Salat.

carn o peix

Peix!!! (Ho ha dit molt convençut!!)

dutxa o bany

Bany, si hi ha temps, però ara darrerament, dutxa!

cabells curts o llargs

Cabells curts... m'és més fàcil!

esport o bar

Esport, faig tres partits per setmana de futbol per desconnectar un poc de la feina.

Barça o Madrid

Barça!!

circumval·lació o trànsit per dins el poble

Circumval·lació.

whisky o ginebra.

Ginebra, és el que bec!

vi o aigua

Aigua, vi per al cap de setmana. (Aquesta ja no importa demanar-la pus, tothom contesta el mateix!)

platja o muntanya

Platja a l'estiu i muntanya a l'hivern; però si he de triar, millor muntanya!

**Travessaries el carrer
per topar-te amb...**

Amb en Santiago Segura, o que vengués ell a veure'm a jo i a tallar-se els cabells aquí!!

per no topar-te amb...

En David Bisbal i en David Bustamante perquè sinó, els donaria una "xerpa"!!!

**Si fossis:
una dona...**

Hi hauria molts de mascles que passarien gust!!!
el president del Barça...

Ui! No tocaria res! Està tot perfecte! Si fos el del Madrid, també ho deixaria així com està!!! (Molt bona aquesta!!!)

el batle d'Algaida...

Es mourien moltes coses. Primer, tomaríem un costat del Pavelló per allargar-lo dos metres més perquè s'hi pogués federar un camp de futbol! I després... Bé, no direm res més perquè ja ho farem quan estiguem ficats en política... (Uuuuu!! Pareixia molt però al final no s'ha banyat!!)

Un racó d'Algaida que t'agradi.

Els racons de dalt de Ca n'Esteve i de S'Acadèmia!!

Un racó que no t'agradi.

Tornarem a passar a la part política d'abans... El carrer que va del Campet a devora Can Toni Massot (a la rotonda de la Quarterada), que ja l'haurien d'haver arreglat, perquè hi ha una barrera posada i jo podria passejar la meva cusceta!

**Una raó per:
viure a Algaida...**

perquè m'hi té fermat la meva feina, no m'he de desplaçar i perquè no s'hi està malament, hi tenc les meves amistats, he nascut aquí...

no viure a Algaida...

per la gent, perquè xerra massa fora saber res...

La gent d'Algaida és...

Un poc hipòcrita. (Aquí sempre diuen coses bones...)

Fins quan fas comptes viure a ca teva?

Fins que hi hagi els pisos nous construïts. Independentitzat ja hi he estat, però fris de tornar-hi estar perquè m'agrada estar tot sol.

Ordena (de més a menys important): doblers, salut, feina, amor, poder.

Salut, amor, feina, doblers i poder.

Què et preocupa més (de més a menys): atur, inseguretats ciutadana, sida, droga, accidents de circulació ?

Sida, droga, accidents de circulació, inseguretats ciutadana i atur (l'atur ara per ara no és un mal de cap...)

Ens sabries dir quina és la font d'Algaida que té el canat o mina més llarga de Mallorca?

(Per començar li hem hagut d'explicar què és un canat, per si qualcú de vosaltres no ho sap, és una mina subterrània amb una síquia, inicialment feta pels àrabs que recull les aigües d'un pou mare).

Uffff... no en tenc ni idea!! Hi ha un túnel entre l'Església i ca les Monges, és aquest? Les monges i els Capellans es devien entendre!! (Nooo! No ha entès com ha de ser, ha de dur aigua!) El de la finca de Cabrera? Perquè allà hi ha un clot... (Tampoc...), se sembla a les Fonts Ufanes? Perquè jo conec molts de llocs per on surt aigua quan plou... (això són "albellons" i el que cercam són fonts subterrànies) ...i un clot per cercar aigua? Pot ser a Randa?! (Vatua l'olla!!! És per demés! No en tenia ni idea del tema i endevina on era!! La resposta efectivament és Randa, allà hi ha la mina més llarga de tot Mallorca, fa uns 300 metres de llarg i neix dins terres algaidines de Son Reus de Randa i surt a cel obert just al límit del terme de Lluçmajor. Fins a la dècada dels 60 aquesta mina abastia d'aigua les Cisternes Majors de Lluçmajor.)

Què més t'hauria agradat que t'haguéssim demanat?

M'hauria agradat que m'haguéssiu demanat alguna cosa sobre perruqueria, és el que m'esperava. (No passis pena, ens pots contar tot el que vulguis. Endavant, posa'ns al dia) ...La gent d'aquest poble té el concepte que potser la meua perruqueria és avantguardista, moderna,... però tots aquests tipus de pentinats es basen en els clàssics. Encara que està clar que el que ens agrada és innovar, és on es diferencia l'estil propi de cada perruquer; però això depèn molt del lloc on treballes, perquè et marca l'estil, però a l'hora de fer els pentinats clàssics ja els fas per inèrcia.

De qui t'agradaria saber aquestes coses per entrevistar-lo el següent mes?

De na Maria Antònia Pocoví. No crec que descobresqui moltes coses noves d'ella, ja que la conec bastant, simplement és perquè em va dir: "Ni te passi pel cap dir-me a jo", i per xerrar... li ha tocat! La vull fer enfadar un poc!!

Vols afegir qualque cosa?

Res més per afegir!!

Au idò, ja tenim una altra baula encadenada. Moltes gràcies Jordi per fer-nos un raconet en la teua agenda tan plena!! Ja passarem comptes un dia d'aquests per aclarir els suborns, no t'escaparàs!! Hem passat una estona ben entretinguda!! Fins al mes que ve!!!

Els Serveis Socials i la Gent Gran d'Algaida, Pina i Randa

Oferir atenció i suport a la gent gran i les seves famílies esdevé una prioritat per part de l'Ajuntament. Actualment, són moltes les situacions familiars que requereixen poder comptar amb ajut professional. També són diverses les línies de suport. Mitjançant els professionals de Treball Social, es posen a l'abast: serveis d'ajuda a domicili, menjador; atenció personalitzada a situacions que requereixin ajuda i orientació, gestió de places a centres de dia, als centres residencials, suport psicològic i el taller de memòria, del qual ja es va fer referència a l'article del mes passat.

La dinàmica demogràfica ha transformat el context de relacions de les famílies vers la gent més gran i singularment tenint present el sobreenvelliment i les conseqüències que sovint l'acompanyen.

Ara, prest, a Algaida tindrem el centre de dia per a persones grans amb situació de dependència

A l'hora de redactar aquestes notes, ens arriba la confirmació del que esperàvem: la Conselleria de Presidència i Esports del Govern de les Illes Balears ha resolt aprovar i per tant subvencionar el projecte de centre de dia que l'Ajuntament d'Algaida ha projectat i presentat al Govern de les Illes.

Una excel·lent notícia que es confirma i que suposa un esforç col·lectiu d'àmbit institucional: per part del Govern, el compromís de subvenció del centre; des de l'Ajuntament d'Algaida, la iniciativa i disseny del projecte d'infraestructura i equipaments, acompanyat d'un estudi previ de pla de funcionament i de viabilitat, amb l'afegit del fet d'assumir gestionar la despesa, que serà reemborsada progressivament des del Govern.

Un projecte ambiciós i a la vegada realista

Un recurs per a la gent gran del municipi i les seves famílies que ho necessiten. Un equipament que ens suposa poder disposar de seguida que estigui acabat d'un servei ara imprescindible i que garanteix la proximitat de l'atenció diürna i ajuda als familiars. Un centre amb un perfil de qualitat en l'equipament i de professionalitat en el servei a prestar que ha d'assegurar el benestar de les persones grans amb dependència i la fiabilitat a les famílies des d'una òptica de coresponsabilitat en l'atenció.

Estam d'enhorabona i amb la confirmació i inici de la seva construcció es conforma tota una experiència de gestió coordinada i conjunta entre les institucions implicades.

Grup de persones que participaren a la cloenda del Taller de Memòria del cicle 2003

Pere Fullana i Falconer
Regidoria de Serveis Socials

Festa de Sant Honorat

Un any més el nostre patró Sant Honorat ens convida a festa major. Podem dir que aquesta és la festa més nostra, la que duim més acorada dins el cor. La comunitat algaidina, que sap fer feina ben unida, també sap trobar-se unida per divertir-se i fer bulla.

Sant Honorat és la baula de la cadena d'amistats que ens uneix en una sola família. Tots hi tenim un lloc reservat: algaidins i algaidines que aquí tenim el nostre agre, aquells que per raons de treball o per altres circumstàncies han hagut d'arrelar a altres indrets i els amics i amigues que són els nostres hostes i es troben bé entre nosaltres. Tots som convocats a participar de la festa, ningú no n'està exclòs, perquè com diu un poeta: *Per divertir-vos/ no volem cap guany,/ volem que a la festa/ ningú sia estrany.*

Tots els qui, a més de sentir-nos poble, ens sentim comunitat cristiana unida per una mateixa fe, volem donar gràcies a Déu i pregar tots plegats a l'Ofici solemne que celebrarem dia 16, a les 11 h. Predicarà el sermó de la festa el diaca Josep Ramon Ortega i Fons i ballaran l'oferta els Cossiers.

Després de l'Ofici i dels balls dels Cossiers es podrà visitar el SALÓ PARROQUIAL que, com ja s'ha dit, es destinarà a la catequesi d'infants i de joves i també a les activitats del club d'Esplai.

També es podrà visitar a la Rectoria, la BOTIGA SOLIDÀRIA que posa en marxa el grup d'Acció Social de la parròquia juntament amb l'Associació Algaida Solidari.

Convidada

Benvolguts algaidins i algaidines, amb gran alegria us anuncii que, si Déu vol, el pròxim 22 de gener a les 17h, seré ordenat prevere pel nostre bisbe Jesús, a la parròquia de Porreres.

En nom meu, de la meva família i de les parròquies solidàries d'Algaida i Porreres, sentiu-vos-hi ben cordialment convidats.

Confii amb la vostra pregària i agraeisc el vostre acompanyament en aquesta celebració tan important per a mi.

Josep R. Ortega i Fons

"TAL COM EL PARE M'ESTIMA, TAMBÉ JO US ESTIM A VUSALTRES.
MANTENIU-VOS EN EL MEU AMOR."

1913/19

Espai per a la reflexió

“Què comprendràs o entendràs, sense religió, fill meu?”

Un diumenge horabaixa, sobre la taula hi ha diferents diaris.

És hora de descansar un poc. El renou molesta els qui volen fer horeta. I com que no tenc son agaf els diaris i comença a passar fulls.

Hi ha articles, notícies, reportatges interessants i com que hi ha temps, els llegesc a poc a poc.

Quan he acabat de mirar-ne un, n'agaf un altre. I mira per on, a *La Vanguardia* ⁽¹⁾ trob un article que em crida molt l'atenció, sobre la importància de la religió per tenir una formació completa. Com a educadora i com a professora de Religió i Història em va interessar molt.

M'agrada tant que el torn llegir i em fa pensar: Quantes famílies no es troben amb el mateix problema? Quantes no saben què han de contestar als seus fills quan les demanen si s'han d'apuntar a Religió o no? Quantes vegades no hem pensat que si el nostre fill ja fa religió pareixerà que som “beatos”? ...

Però si llegim atentament aquesta carta que Jean Jaurès envia al seu fill, segur que alguns interrogants s'aclariran i entendrem més que, sense una bona base de religió cristiana, difícilment els nostres fills, quan entrin dins l'Església, l'edifici emblemàtic del nostre poble, podran entendre el valor històric i artístic que hi tenim, o quan hagin de llegir una obra mestra de la nostra literatura..., o quan vulguin donar raó de molts interrogants que tots ens feim ...

“Aquesta és la resposta que li va donar Jean Jaurès al seu fill, quan un dia va rebre una carta seva on li demanava un certificat per estar exempt de la classe de Religió. Jean Jaurès (1885-1914) era un agnòstic que va participar decididament en la fundació del Partit Socialista francès. També va fundar i dirigir *L'Humanité*, un diari

que després, allunyant-se de les idees de Jaurès, es va convertir en l'òrgan del Partit Comunista. És autor d'*Història socialista de la República Francesa* en 13 volums. Fou professor de Filosofia a la Universitat de Toulouse. Fou diputat al Parlament francès de 1902 a 1914, en què va morir assassinat al carrer Montmartre per ser contrari a la guerra contra Alemanya. Aquest dirigent del PSF, com a agnòstic i com a pare que estimava el seu fill, li contestà amb fermesa i delicadesa així:

“Estimat fill: em demanes que t'eximesqui de cursar religió per a ser digne fill d'un home sense conviccions religioses. Aquest certificat, estimat fill, no te l'enviï ni te l'enviaré mai. No és que vulgui que siguis clerical, encara que no hi ha perill. Quan tenguis l'edat suficient per jutjar, seràs completament lliure, però tenc un decidit interès que la teva instrucció i educació sigui completa i no ho seria sense l'estudi de la religió.

Com podria ser complet sense un coneixement suficient de les qüestions religioses, de les quals tothom discuteix? Voldries tu, per ignorància voluntària, no poder dir ni una paraula sobre aquest tema, sense exposar-te a dir un disbarat? Estudies mitologia per a comprendre la història dels grecs i romans, i què entendràs de la història d'Europa i del món sencer després de Jesucrist, sense conèixer la religió, que va canviar el rostre del món i va fer néixer una nova civilització?

Què seran per a tu les obres mestres de l'Edat Mitjana i dels temps moderns, si no coneixes els motius que les han inspirades i les idees religioses que els donen sentit?

Pots deixar de conèixer a Bossuet, Fenelón, Lacòrdaire, De

Maistre, Veuillot i tants d'altres que s'ocuparen exclusivament de qüestions religioses, i també de Corneille, Racine, Hugo, grans mestres que deuen al cristianisme les més belles inspiracions?

Fins i tot a les ciències naturals i les matemàtiques hi trobaràs religió: Pascal i Newton eren cristians fervorosos; Ampère era piadós; Pasteur provava l'existència de Déu i deia haver-lo retrobat mitjançant la ciència de la fe d'un Breton. Ho he de confessar, la religió està íntimament unida a totes les manifestacions de la intel·ligència humana. És la base de la nostra civilització. I és col·locar-se fora del món intel·lectual i condemnar-se a una inferioritat manifesta no voler una ciència que han estudiat i que tenen en els nostres dies tantes intel·ligències tan clares.

Aquesta carta et sorprendrà. Però és necessari, fill meu, que un pare digui sempre la veritat als seus fills. Cap compromís em podria excusar si permetés que la teva instrucció fos incompleta i la teva educació insuficient”.

Els comentaris hi sobren. Cadascú que pensi, en consciència, si el coneixement i la cultura que dona la Religió cristiana és una opció vàlida per optar per aquesta assignatura, que per altra banda, hem de deixar ben clar, que ni abans de la LOCE (Llei Orgànica de la Qualitat de l'Ensenyament), ni ara, ha estat obligatòria i que no és ni catequesi, ni modificació de la fe que cada un té; ans al contrari, és part de la formació humana i integral que tots necessitem per ser persones preparades per viure en una societat multicultural i de diàleg entre les diverses religions que hi ha en el nostre món.

(1) *La Vanguardia*. Diumenge, 11 de juliol 2004, pàg. 41
Maria Antònia Nicolau Rosselló

La Terra del futur

Fa un any més o manco, ja es va comentar en aquesta secció que el 27 de setembre del 2003, l'Agència Espacial Europea (ESA) havia enviat la seva primera nau cap a la Lluna, mitjançant un sistema de propulsió iònica, basat en l'energia del Sol (amb 2 panells solars que s'encarreguen de donar l'energia al motor). A la nau li posaren el nom de *Smart 1* i venia a ser un experiment de prova, ja que aquesta propulsió que utilitza és molt lenta, a diferència dels coets Saturn V que dugueren els homes a la Lluna en menys de 4 dies! L'experiment ha sortit bé perquè el que comptava era que la *Smart 1* arribés sense frisar molt i no tenir en compte els més de 13 mesos que ha tardat a recórrer els 384.000 quilòmetres aproximats que ens separen de la Lluna. L'objectiu era tant investigar les possibilitats d'exploració futura de la Lluna, com provar aquest sistema de propulsió nou, ja que és més eficient i més barat (la nau "només" ha costat 110 milions d'euros) que la propulsió química habitual, encara que aquesta darrera pugui empènyer a velocitats més altes. A més, el seu motor gasta menys benzina que la resta (vendria a ser com el "motor diésel" dels coets), i ja es té previst utilitzar-lo a partir d'ara a les missions interplanetàries, en el viatge a Mercuri del 2011, per exemple. Aquest mes doncs, la *Smart 1* ja ha desplegat els seus instruments i aparells cap a la Lluna i ha començat les investigacions d'aquest satèl·lit nostre tan visible a la nit.

La nau analitzarà minerals de la superfície de la Lluna i comprovarà si aquesta es va formar fa 4.500 milions d'anys a partir de restes que sortiren disparades pel xoc d'una "roca" gegant de la mida de Mart contra la Terra, tal i com diuen les hipòtesis. Doncs, en el perío-

de en què la Lluna es va formar, la distància que la separava de la Terra era molt curta, ja que es situava només a uns 22.000 quilòmetres de distància. Dos objectes tan pròxims, s'havien de moure molt aviat, és lògic no? S'ha calculat que la Terra feia una volta a sí mateixa cada 6 hores i mitja enlloc de les 24 hores actuals, és a dir, que un dia no durava ni 7 hores! Les forces d'atracció de cadascuna; la seva gravetat que fa estirar-les mútuament i provoca l'augment del nivell del mar o *mares*, va fer disminuir aquesta velocitat de rotació, a la Terra la va frenar fins a la velocitat actual (les 24 hores i busques), mentre que a la Lluna per ser més petita, la va frenar tant, que va acabar igualant la velocitat de rotació (volta sobre sí mateixa) al període de translació (l'òrbita entorn a la Terra), i per això, mostra sempre la mateixa cara.

Per aquesta reducció de velocitat, la Terra i la Lluna es varen anar separant, i encara ho fan, però hi ha fenòmens com les desglaciacions, que fan que la Terra torni a accelerar-se i, en conseqüència, la Lluna es torni a acostar, i en canvi les glaciacions tornen a frenar-la i a separar el nostre satèl·lit: és com un equilibri. El Sol mateix (que també afecta tot això) és un més d'una suma d'influències, que fan suposar que arribarà un moment en què s'invertirà el moviment de separació entre la Terra i la Lluna i s'iniciarà un procés de lenta aproximació. Quan la Lluna s'acosti molt a la Terra, les forces gravitatòries de tots dos arribaran a ser intensíssimes. S'ha calculat que hi ha un límit d'aproximació anomenat *Límit de Roche*, el qual la Lluna no pot traspasar perquè si ho fes, no podria suportar les tensions i es trencaria en milions de fragments que s'escampa-

rien al voltant de la Terra. Aleshores ens quedaríem sense Lluna, però tendríem una Terra adornada amb un anell com a Saturn. Seria guapo, eh?

A part d'això, i independentment del que ens passi a nosaltres, la terra seguirà evolucionant, canviant, modificant la seva superfície per l'acció de les plaques tectòniques que fan moure els continents. Aquestes plaques es mouen a diferents velocitats i empenyen els cinc continents cap a una banda o cap a l'altra. La velocitat de moviment s'aproxima als 2,5 centímetres cada any (més o manco com el creixement d'una ungla). Pareix poc? Doncs mirau la imatge, perquè així serà la Terra d'aquí 150 milions d'anys! El continent africà es dividirà en dues parts i la secció més gran es desplaçarà cap al nord i es juntarà amb Europa, destruint potser el Mar Mediterrani, inclosos nosaltres (vist així no pareix un futur gaire prometedor, eh?). L'Antàrtida es tornarà a unir amb Austràlia i Amèrica seguirà més o manco igual, menys a la part de Califòrnia que es desplaçarà i s'ajuntarà amb Alaska. Això sense tenir en compte que el nivell del mar hagi pujat, com solen preveure els científics que passarà quan es fonguin els casquets polars, a causa de l'escalfament global del planeta. Doncs ara tancau els ulls i imaginau aquesta imatge de la Terra, però no us oblideu d'afegir l'anell semblant al de Saturn abans esmentat, que li farà voltes! La veis?

Mentre passi tot això, nosaltres haurem evolucionat, o viatjat a altres mons, i qui sap, segons el pessimisme que està de moda actualment, potser ja haurem desaparegut... Aquest o algun altre és el futur que ens espera, i a part d'això, la nau *Smart 1* com la resta de naus que hem enviat, volten pel cel i seguiran observant-nos des d'aquella vista i veuran com anirà canviant la Terra al llarg dels anys. Per ara però, quan mireu la Lluna recordau que té un altre visitant fent-li voltes...

Algaida Solidari

El passat dia 21 de desembre, al casal Pere Capellà, l'associació Algaida Solidari celebrà la seva assemblea ordinària anual.

Després d'exposar les actuacions duites a terme l'any 2004 i comentar possibles projectes a realitzar més endavant, es va donar a conèixer l'estat de comptes. Com que la prevista renovació de la junta no fou possible, per manca de candidats, continuaran els mateixos directius; tot i que a partir d'ara es farà una reorganització de la junta, en comissions de feina, cadascuna de les quals tindrà unes tasques ben definides.

Es va agrair l'assistència dels socis presents i la col·laboració de tots els associats, ja que, mitjançant les seves aportacions, Algaida Solidari pot dur a terme diversos projectes.

Trobada de glosadors

Els dies 4 i 5 de desembre va tenir lloc a Eivissa i Formentera una Trobada de Glosadors de les Illes Balears, a la qual vaig tenir l'honor de ser convidat com a representant dels glosadors mallorquins, juntament amb na Margalida Torrens "Miratona" i en Mateu Matas.

El dia 4 actuarem a Formentera i el dia 5 a Eivissa. Comptarem amb una bona assistència de públic a les dues illes, que tengué un excel·lent comportament. Ens van animar molt, es van entusiasmar en els moments més inspirats de les glosades i es sentiren uns bons esclafits de rialles a les gloses més picants.

El fet curiós és que els mallorquins formàvem una colla de glosadors inèdita, de la qual jo era el més veterà, fet insòlit fins ara. Era un repte i una experiència molt interessant. A jutjar per la resposta del públic i els comentaris que ens feren arribar, sembla que complírem bé amb l'expedient.

Evidentment, ens queda molt de camí per aprendre i millorar.

Jaume Toledo

Un dia d'aquests vaig encendre la televisió a mitjan horabaixa (cosa que faig molt esporàdicament) i vaig topar una espècie de resum de Gran Hermano. No puc fer res més que proclamar el meu astorament, davant el que vaig veure i sentir, i la meva preocupació per l'exemple que la joventut té cada dia en un mitjà de comunicació tan influent com és la tv: gent que es crida, que s'insulta, que no es deixen parlar els uns als altres, que diuen mentides i falsedats una darrere l'altra, que s'amencen... vaja, que allò pareixia el Congrés de Diputats: una vergonya.

I és que el panorama polític està remogut: que si l'exministre Trillo té una assegurança milionària que el protegeix fins i tot... de les gates! (Mentre, els familiars dels soldats morts en l'accident del yak-42 a Turquia estan amb una mà davant i l'altra darrera); que si el govern d'Aznar va legitimar/avaluar/reconèixer (no sé quin verb és finalment el que han dit que va dir l'actual ministre d'exteriors) el cop d'estat de Veneçuela; que si els del PSOE perden una votació perquè no van a votar i després ho fan repetir; la compareixença de l'expresident a la comissió de l'11M, on va mostrar i demostrar que encara és aquell personatge arrogant, xulet i prepotent que ha crispat la societat fins a límits perillosos durant els seus dos mandats...

En relació a aquesta comissió d'investigació, on la representant de les víctimes ha donat una lliçó als polítics que no tots varen voler entendre i aprendre, hem pogut veure que els dirigents del PP no han acceptat gens bé la seva derrota electoral. El to de les intervencions ha estat sempre acusador, revengista i insolent, i semblaven ells els investigadors en lloc dels investigats.

Jo, en canvi, si fos votant del PP estaria content amb els resultats d'aquelles eleccions. Perquè han canviat les formes (només faltaria), però l'actual govern del PSOE fa el mateix que feien els del

PP. Perquè, què han fet de diferent? Treure els soldats de l'Irak, cosa que en el fons no veuen malament la majoria de "peperos", però ara ho poden criticar? En canvi, mirau com han actuat a Fresno, on han posat en marxa, i de la manera més traïdora i vil, tota la maquinària de l'estat per evitar que la selecció catalana d'hoquei patins fos reconeguda; o com han enviat una còpia de la constitució europea en català i una altra en valencià, una clara mostra que tampoc no estan gens disposats a fer res perquè la nostra llengua sigui reconeguda a Europa, argumentant raons polítiques (l'estatut valencià anomena la llengua catalana com a "valencià") i deixant de banda les raons científiques (les úniques que, en teoria, serien indiscutibles). Totes aquestes maneres de fer són una mostra més que els partits espanyols són, abans que de dretes o d'esquerres, espanyols. Aquesta és la seva prioritat i fins que no entenguem contra què lluitam no podrem guanyar mai. I si guanyam res, com és ara la Copa Davis, se la quedaran ells.

I en relació a allò del nom de la llengua, a València es va convocar una manifestació per atacar la unitat del català. Hi va haver una gentada proclamant que català i valencià són dues llengües diferents (i ho proclamaven en castellà, òbviament). Que la ciència diu que són la mateixa llengua? És igual, ells a fer contrària a la ciència. Els americans, que tenen fama de curts i desvergonyits, te'ls pots imaginar perfectament amb pancartes defensant que Amèrica és la seva pàtria (i no Anglaterra) i que per tant ells són americans (i no anglesos), però podeu imaginar una manifestació d'americans per defensar que ells no parlen anglès? Idò els valencians sí que ho fan, sense cap vergonya. Si es convocava una manifestació defensant que la terra és plana, també hi anirien?

La curtor és atrevida (i fomentada: el govern valencià ha evitat, de manera dictatorial i colpista, que l'Acadèmia Valenciana de la Llengua aprovàs un dictamen sobre la

unitat de la llengua), i amb els resultats de l'informe segons el qual els estudiants espanyols són dels més mal preparats de tota la OCDE, semblen assegurats els Grans Hermanos, les manifestacions i els espectacles polítics i parlamentaris. Per això val més continuar destinant molt menys del que seria desitjable i necessari a educació, no fos cosa que arribàssim a formar una joventut capaç de distingir entre el bé i el mal i gastar els pressupostos en coses més importants: maquinària bèl·lica, per exemple, bàsica per defensar Perejil i fer desfilades; carreteres, però moltes carreteres, per tal de poder dur els fills a l'escola en cinc minuts (si quan són allà aprenen res o no, és igual; del que es tracta és que ens els guardin).

Res, que llevat dels preus, que amb l'estafa de l'euro no fan res més que pujar, estam com estàvem i que res no canvia. Que pots fer tot el que és legal i el que no ho és per atacar la nostra llengua i cultura, tant des d'institucions públiques (el llistat d'actuacions del govern de la nostra pròpia comunitat contra la nostra pròpia llengua no cabria en aquestes pàgines) com privades i particulars (el Círculo Cultural Mallorquí ha amenaçat de mort l'escriptor Sebastià Alzamora acusant-lo de catalanista). En canvi, Déu t'alliberi de fer el contrari. Que li ho demanin, i és només una mostra, tot i que significativa, a un tal Èric, un jove de 14 anys acusat de terrorisme i altres coses per haver demanat (sembla que no de bones maneres, però si les males maneres són terrorisme estam envoltats) a grans empreses que usin el català als seus establiments.

Què hi farem. Desitgem-nos bones festes, bonda amb els torrons i el cava (si no és que el boicotejau, quins dallons també aquests altres, que són els mateixos), i esperem que l'any que ve sigui millor. Salut (amb el permís de la nostra consellera de Salut, que ens amaga els verins que ens empassam i els enverinadors que ens els subministren).

Festa de Santa Cecília

Un any més i per celebrar la nostra patrona, Santa Cecília, la Banda de Música d'Algaida va oferir, dia 28 de novembre, un concert a l'Església.

En aquest concert es presentaren dues noves incorporacions a la Banda: Na Maria Isern Juan (percussionista) i na Catalina Fullana Abrines (flautista).

Ball dels Socis

Com ja va sent tradició, la Banda de Música d'Algaida dia 19 de desembre organitzà a "Sa Portassa" el ball que amb gran il·lusió i esforç prepara per a tots els socis i sòcies de la Banda. Com cada any, va ser una reunió d'amics on la música en directe i el ball foren els protagonistes.

En aquesta actuació també s'estrenaren dos músics nous i també ben joves: n'Alexandre Pizà Moragues, que toca el saxòfon i en Pau Gil Mateu, que toca el bombardí.

Des d'aquí volem donar les gràcies a en Xesc Vidal que ens va cedir el local de "Sa Portassa" per a la festa.

Us recordam que, si us interessa col·laborar amb la Banda de Música i fer-vos socis/es, basta comunicar-ho a qualsevol membre de la banda o mitjançant la nostra adreça electrònica: bandadalgaida@yahoo.es

La Banda de Música d'Algaida us vol desitjar unes bones festes de Sant Honorat

Taller de cuina nadalenca

El passat dijous dia 16 de desembre es va dur a terme el taller de cuina nadalenca organitzat per la Regidoria d'Educació i Salut de l'Ajuntament d'Algaida. El taller va ser impartit per Francisca Perona, infermera del centre de salut de l'Escorxador, la qual ja és coneguda per part dels participants perquè l'any passat ja va venir a fer un altre taller de cuina sobre el menjar per a persones diabètiques i varen cuinar amb ella un parell de plats dolços (mussa de xocolata i pastís de poma).

El taller es va realitzar al casal Pere Capella i hi varen assistir un nombrós grup d'algaidins i algaidines; unes 25 persones. Va constar de dues parts; una primera de teòrica i una segona de pràctica, on la gent hi va poder participar, cuinar i menjar.

La part teòrica va incloure aspectes pràctics del contingut dels aliments en general, maneres de cuinar, de donar gust als aliments amb coses que no puguin ser perjudicials per segons quin tipus de patologies com la hipertensió arterial, el colesterol o la diabetis, etc.

Va insistir molt a treure del nostre vocabulari la paraula "règim", perquè en tenir unes connotacions negatives, ja fa que moltes vegades la persona que ha de seguir una dieta o menjar un poc més especial, tingui un sentiment negatiu cap a aquesta alimentació i no la segueixi.

Haver de seguir una dieta baixa en sal, o

sucre, o greixos no vol dir sempre menjar-ho tot torrat, bullit i fora res més.

I si ho teniu mal de creure perquè així sempre us ho han dit, llegiu aquestes receptes que els participants varen cuinar i tastar i provau-les de fer a casa i ja veureu que es pot menjar molt bé i amb molt de gust, tot i patir malalties com diabetis, hipertensió o colesterol alt.

Amb l'elaboració i degustació d'aquests dos plats i una copeta de cava català sec, va acabar aquest primer taller de cuina nadalenca, però esperam que més endavant se'n puguin dur d'altres a terme perquè no hem d'oblidar mai que el menjar és un plaer i mai ha de convertir-se en un càstig.

Na Francisca ens va deixar les receptes de supremes de salmó farcides i escaldums d'indiots amb fruita que, si no hi ha contratemps, sortiran el proper mes.

Feliç Any Nou i molta, molta salut per a tothom.

Bombons de xocolata i avellanes

Ingredients:

1 peça de xocolata negra sense sucre i un paquet d' avellanes.

Elaboració:

tallau la xocolata en trossos petits i posau-la dins un recipient de vidre i directament al microones amb molt poca potència un parell de minuts, devers 3 o 4 . Controlau que la potència sigui molt baixa per no cremar-lo i anau vigilant (també ho podeu fondre al bany maria com sempre). Quan la xocolata sigui ben cuïta, hi afegiu les avellanes i ho remenau bé; llavors amb una cullera anau agafant de la mescla una cullerada per bombó hi la posau damunt un tros de paper d' alumini. Ho deixau reposar una estona i quan ja siguin quasi frescs, els treim de damunt el paper i els posam una estona dins la gelera. D'una peça de xocolata surten uns 15 o 16 bombons.

Aquestes postres són ideals per a les persones diabètiques, perquè no tenen gens de sucre i a més contenen molts pocs hidrats de carboni (2 bombons equivalen a mitja llesca de pa). La gent que no tengui diabetis pot emprar la xocolata amb sucre, però us podem assegurar que sense sucre és ben igual de gustosa.

Milfulles de formatge fresc

Ingredients per a 4 persones:

250 g de formatge fresc (van molt bé les terrines de formatge de Burgos); 150 g de ceba, 65 g de pastanagó, 120 g de carabassí, 170 g de pebre vermell, 100 g de pebre verd, porro o qualsevol altra verdura que us agradi; 1 poquet d'alfabeguera, sèsam; 2 cullerades d'oli d'oliva i un poquet de sal.

Elaboració:

Tallau les verdures molt fines i posau-les dins un recipient de vidre amb una culleradeta d'oli. Tapau-lo amb paper de film i damunt el plàstic feis un parell de forats amb la ganiveta. Posau-lo al microones durant 7 o 8 minuts a una potència alta. També podeu cuinar les verdures al vapor i en ser cuites afegiu-hi l'oli.

Tallau el formatge fresc en capes fines i, dins una palangana, anau posant una capa de formatge i damunt una de verdures fins a fer tres capes de cada. Sempre acabau amb la capa de formatge. A damunt la darrera capa ho podeu decorar amb un llaç fet de carabassí o una altra verdura de fulla.

A part prepareu l'oli d'alfabeguera: posau la fulla d'alfabeguera o en pols mesclada amb 100 ml d'oli i un poc de sal i mesclau-ho tot amb la batedora.

Trempau el milfulles amb un poc de sèsam o una altra espècia que us agradi i damunt banyau-lo amb l'oli d'alfabeguera o oli d'oliva verge. Deixau-lo reposar i ja està llest per menjar acompanyat de torrades de pa.

Aquest plat és ideal per a qualsevol persona, tant si té qualque malaltia cardiovascular com si està ben sana: té propietats diurètiques i depuratives pel carabassí; antioxidants per la ceba, és ric en vitamines, en fibra i no conté cap tipus de greix.

Les externalitats

Perquè existeix l'economia? Encara que sembli mentida, la pregunta té una resposta molt senzilla: perquè les necessitats i els desitjos humans són il·limitats, i en canvi, els recursos de què disposam per satisfer-los són escassos, fet que ens obliga a elegir. En aquest sentit, els distints sistemes econòmics que existeixen, el que pretenen no és res més que solucionar aquesta qüestió, és a dir, resoldre les tres preguntes clau de la manera més eficient: Què?, Com? i Per a qui produir?

Hi ha pocs economistes que dubtin que el sistema capitalista o de mercat és el que garanteix l'ús i l'assignació (o distribució) d'aquests recursos escassos de la manera més eficient. Aquest sistema es basa en el mercat, entès com aquella institució, que pot ser un lloc físic o no (telèfon, internet...) on els oferents i demandants es troben i poden intercanviar béns i serveis.

Aquest sistema es basa en un doble flux o corrent circular que, d'una forma simplificada, podem explicar que funciona de la següent manera:

En el mercat existeixen dos agents econòmics: les empreses i les famílies. Per una banda, les famílies són les propietàries dels factors de producció (terra, capital i mà d'obra) que són oferts a les empreses perquè puguin produir béns i serveis, que més tard són adquirits per les famílies. En sentit contrari, les famílies reben uns ingressos (rendes, sous i beneficis) de les empreses com a contraprestació pels factors productius que aquestes han emprat, i les empreses obtenen uns ingressos pels productes i serveis que han adquirit les famílies.

Per tant, el mercat seria el lloc on es troben les famílies i les empreses per intercanviar els productes i serveis, així com també els factors de producció.

Ara bé, això significa que el mercat és perfecte? Tota l'activitat econòmica s'ha de regir exclusivament per les regles del mercat? Aquí també hi ha un consens gairebé unànim que no ha de ser així a causa de l'existència d'unes deficiències, bàsicament pel que es coneix com les externalitats i les errades del mercat.

Per corregir aquestes deficiències, és quan es fa necessària la intervenció del tercer agent econòmic: el sector públic. On no existeix tanta unanimitat és a l'hora de decidir en quin grau ha d'intervenir. Aquí és quan apareixen les distintes ideologies polítiques: les més lliberals són les que entenen que l'actuació del sector públic ha de ser mínima, mentre que els intervencionistes creuen que el sector públic ha d'intervenir amb força per corregir aquestes deficiències.

Ara veurem què entenem per externalitats i quines mesures pot prendre l'administració pública per corregir-les. I, en el pròxim article, explicarem quines són les principals errades del mercat que existeixen i també les actuacions que el sector públic pot dur a terme.

La majoria d'activitats econòmiques que realitza un agent econòmic (empresa) no l'afecta a ella tota sola, sinó que s'hi veuen involucrades altres persones que no hi tenen res a veure. Si en un barri residencial hi posen un bar que no deixa dormir els veïnats, l'activitat d'aquesta empresa està clar que afecta molta de gent que no hi té part. De la mateixa manera, si explotam un bar i al costat hi obrin un cinema, també queda clar que el bar serà beneficiat sense tenir part amb el cinema.

És a dir, entenem per externalitats els costos o els beneficis associats a la producció o consum d'un producte (o servei) que repercuteix a terceres persones distintes del comprador i venedor. Per tant, tota activitat empresarial té un cost o un benefici social que entenc que s'ha de tenir present a l'hora de calcular el compte d'explotació de les empreses. No sembla just (des del punt de vista social) afirmar que una empresa és rendible perquè ha guanyat X milions, si resulta que amb la seva activitat ha contaminat un riu i ha perjudicat mils d'animals, plantes i persones. De la mateixa manera, no sembla just (des del punt de vista social) manifestar que una empresa de transport públic (tren, autobús) ha perdut X milions, si resulta que amb la seva activitat, a més de donar un servei a persones que no poden accedir a un altre mitjà de transport, ha aconseguit descongestionar les carreteres a la resta de la població que ha emprat el transport privat.

Per corregir aquestes diferències existents entre el benefici privat que tenen les empreses i el benefici o el cost social que produeix la seva activitat, a vegades (no sempre, ni molt manco) intervé l'administració pública. Les mesures correctores més emprades fins ara han estat els incentius i els desincentius fiscals.

L'aplicació d'un impost sobre una determinada activitat econòmica incrementa el seu cost de producció i, per tant, repercuteix en el compte d'explotació i en la quantitat de producte que es produirà. En el cas d'una empresa contaminant, una taxa per unitat de producte d'un import aproximat al cost extern, en principi reduirà la seva producció fins al nivell socialment desitjable, o també hauria de ser

un revulsiu per a les empreses d'aquest sector per prendre les mesures correctores pertinents.

Quan l'activitat produeix beneficis externs, l'administració pot estimular la producció o el consum mitjançant una política de subvencions per apropar la producció d'aquest bé a l'òptim social. Les subvencions són senzillament impostos a la inversa: un impost suposa un cost addicional, mentre que una subvenció el que suposa és un ingrés.

Amb aquesta mateixa finalitat, és a dir, la correcció de les externalitats, en aquests darrers anys s'ha posat en pràctica una altra manera d'intervenir: els permisos o llicències transferibles a la contaminació. Amb aquesta solució, l'administració pública d'un país (o l'ONU a les convencions sobre el canvi climàtic) estableix el nivell màxim de contaminació global i determina el número de permisos que pot concedir. El preu d'aquests permisos per poder contaminar es fixa en funció de la seva oferta i demanda. D'aquesta manera es pretén que les empreses (o els països) cerquin vies per no contaminar i puguin vendre els seus permisos a les empreses que contaminen més. Així, les empreses que deixen de contaminar, poden compensar les despeses que els hagi ocasionat la instal·lació dels equips contra la contaminació.

Sembla ser que aquesta darrera solució és la més eficient i la més barata per lluitar contra la contaminació. El problema apareix quan una empresa (o estat, per molt que envaesqui països per defensar els drets humans) no vol entrar en aquesta casta de regulació...

Si pensau un poc, segur que se us ocorreran moltíssims exemples, tant d'activitats empresarials amb efectes positius com negatius, en els quals ens veim involucrats sense tenir-hi res a veure. Jo acabaré aquest article amb dos exemples: És just que la pagesia no rebi compensacions per l'ús del paisatge que en fa el turisme a Balears? Qui em paga a mi totes les hores que he de perdre als embussos cada estiu, perquè un parell de cases de lloguer de cotxes facin el seu agost?

El compromís amb el comerç just Com a eina de cooperació per al desenvolupament

Una de les possibilitats d'exercir la solidaritat amb els pobles del Sud és la de CONSUMIR JUST. Des de la nostra condició de consumidors, és una manera de dur a terme una col·laboració directa amb els productors dels països en desenvolupament, dels més pobres.

Les relacions comercials són unes de les causes de les grans desigualtats entre SUD i NORD. Les empreses multinacionals paguen preus molt baixos als treballadors i als productors de matèries primeres d'Àsia, Àfrica i Amèrica Llatina.

El NORD marca les regles del joc – *competitivitat i màxim benefici a qualsevol preu* – a costa d'un SUD de cada vegada més empobrit i d'un medi ambient cada vegada més deteriorat.

La xarxa de COMERÇ JUST és un instrument per a canviar aquesta situació d'injustícia. Estableix uns canals equitatius de distribució i comercialització dels productes d'ALIMENTACIÓ, TÈXTILS i d'ARTESANIA elaborats per grups de treballadores i treballadors organitzats des de les comunitats més pobres dels països del SUD.

Membres de la cooperativa UNAG, productors de cafè orgànic a la comarca de Nueva Segovia, Nicaragua

Escola d'aprenentatge de ceràmica tradicional a San Juan de Oriente, Nicaragua

Exposició, tallers i mostra de productes de comerç just a Algaida

Durant els dies de festes de Sant Honorat, amb el suport del Fons Mallorquí de Solidaritat, l'entitat S'ALTRA SENALLA, que té botigues a diversos llocs de Mallorca, ens oferirà la possibilitat de conèixer aquesta realitat. Animam a visitar l'exposició, a assistir als actes i provar els productes. Esperam que aviat a Algaida puguem disposar d'un espai de compres d'aquest tipus per fer més proper el lema: *Canvia el món anant de compres.*

Notes sobre cooperació al desenvolupament elaborades per:
Pere Fullana Falconer

Quan te'n temeres que ton pare era un personatge públic?

No t'ho sé dir. Jo vivia aquella època, vivia aquell moment. Per jo era normal. Anàvem al teatre... Quan es va morir tot es va acabar, aquí me'n vaig témer de com era d'especial la vida amb ell.

En el vostre cas és certa l'afirmació que darrera un gran home hi ha una gran dona?

I tant que sí. Ma mare és la persona que més he estimat en aquest món. Mai no em va dir que no a res. La podia cridar a qualsevol hora... les dues o les tres de la nit i ella sempre estava a punt per escoltar-me, per ajudar-me. Era alegre i una persona viva. Molt agradable!

Què creus que has heretat del teus pares?

No t'ho sé dir. (*Na Margalida s'ho pensa. Admira tant els seus pares que potser la modestia li impedeix comparar-s'hi.*) A mon pare, potser m'hi sembl en què no som malpensada.

Et sents identificada amb la figura de Pere Capellà?

Primer de tot t'he de dir que no he pensat mai que hagi estat una figura.

M'hi sent identificada amb la part política, amb el pensament d'Esquerra Republicana que és actual i vigent. Amb la forma d'entendre l'escola que es tenia durant la II República, tan avançada. Amb la idea que el coneixement és la millor manera de donar llibertat a les persones.

Com veus la situació actual de Mallorca?

Malament! Faria una llista de tots els que han encimentat i destruït Mallorca i la publicaria. Què han fet? Una barrera davant la costa i no han estimat res. No han ensenyat a estimar res: ni el carrer, ni el paisatge... I aquesta destrucció es pot estendre a tots els àmbits.

Em preocupa el jovent, els que no se senten arrelats. M'agrada la gent amb esperit!

Quina és la teva relació amb Algaida?

De petits no hi veníem gaire. Veníem amb el tren a dinar a ca la padrina, els dies de festa.

Ara m'agrada molt. És un lloc molt tranquil, s'hi està molt bé. Em sent molt ben acompanyada per les persones.

Què pensaria Pere Capellà si visqués en l'actualitat?

No li podria agradar mai! 40 anys dirigits per un dictador! I tota la situació que us he comentat abans...

Ja per acabar, quina obres de Pere Capellà recomanaries per conèixer-lo millor?

No en puc dir només una. Probablement *Es marqués de sa rabassa* i *Sa Pesta*.

També *L'amo de son Magraner*, potser no és tan actual però reflecteix molt bé la vida de Mallorca de la meva infantesa. Xerra de la vida a una possessió, de la problemàtica entre amos i senyors,... Mon pare mai no ridiculitzava els pagesos, cosa que era habitual al teatre de l'època, els enaltia.

El món d'aquesta obra em recorda la bellesa plàstica de la meva infantesa a Montuiri, els camps de blat... Hi vaig viure fins al 10 anys, la gent era fantàstica. Són uns anys inolvidables, tenc un gran amor per aquest poble, encara que ja no hi vaig tant com abans.

La nostra Xerradeta encara va continuar una bona estona. No va estar bona fins que ens va convidar a prendre un cafè, així poguérem seguir amb la conversa.

Na Margalida Capellà és una dona oberta, plena de vida i de projectes. Ja sabem què ha heretat dels seus pares!

Margalida Capellà

Ara que encetam un nou any, arriba l'hora de fer balanç. Un dels esdeveniments del 2004 a Algaida ha estat la celebració de l'any Pere Capellà. Per comentar-ho, hem triat per a la Xerradeta d'aquest mes na Margalida Capellà, filla de l'escriptor.

Qui és na Margalida Capellà?

Buff! Difícil pregunta! Som professora de matemàtiques, però d'uns anys ençà també faig de periodista fent entrevistes i reportatges. Actualment estic fent una secció titulada "Memòria del 36" que es publica al Domini- cal de l'Última Hora.

Vaig començar el maig de l'any 2000 i ja és a punt de sortir l'entrevista número 75. Al principi la secció estava dedicada a les republicanes del 36, ja que havien estat més silenciades i eren més desconegudes, després s'ha ampliat també als homes .

És una tasca que em té molt engrescada. S'acaba el temps per entrevistar els testimonis de la guerra, perquè cada pic hi ha menys supervivents. Hem de guardar la seva memòria.

Quin balanç fas de l'any Capellà?

Primer de tot vull donar l'enhora- bona a l'Ajuntament d'Al- gaida. *Chapeau* per l'en- focament. Tot ho ha fet molt bé. També el meu agraïment a tothom que l'ha fet possible. Fa 50 anys que és mort, gràcies per re- cordar-lo.

Durant aquest any s'ha intentat difondre la figura de Pere Capellà. Hi ha qualche aspecte que t'hagi sorprès?

El teatre el coneixia perquè hi anàvem molt. De la seva poesia no en coneixia tant, ara l'he retrobada, crec que era un gran escriptor.

Per conèixer aquesta vessant literària s'ha de destacar la tasca de l'estudiosa M. Magda- lena Alomar. També vull destacar la feina feta per en Biel Majoral i en Toni Artigues, a l'ho- ra de despertar la curiositat als seus alumnes envers el meu pare.

Què hauries afegit a la celebració de l'any Pere Capellà per acabar d'arrodonir-ho tot?

Afegiria la representació de les obres. El teatre s'ha de representar. Són obres molt vi- gents!

També es pot investigar més la seva poe- sia. La seva obra poètica està molt dispersa, ja que va estar a diferents llocs, estaria molt bé que es recopilàs.

Com definiries a Pere Capellà?

Com un home ple d'esperança. Vital: t'aju- dava a viure. Era un persona molt confiada. Molt bona persona.

